

EVENT VENDTE ALT PÅ HOVEDET

På Event i Vejle blev 800 unge mindet om, at Guds rige er anderledes end den verden, de kender

DET FEMTE BUD

Et menneskeliv har værdi helt til døden

PRÆDIKEN

Advent er velkendt og spritny

TEMA

Adventssalmekalender

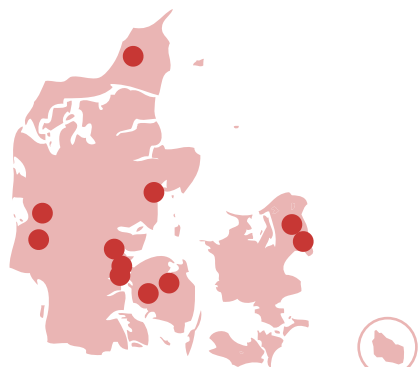

INDHOLD

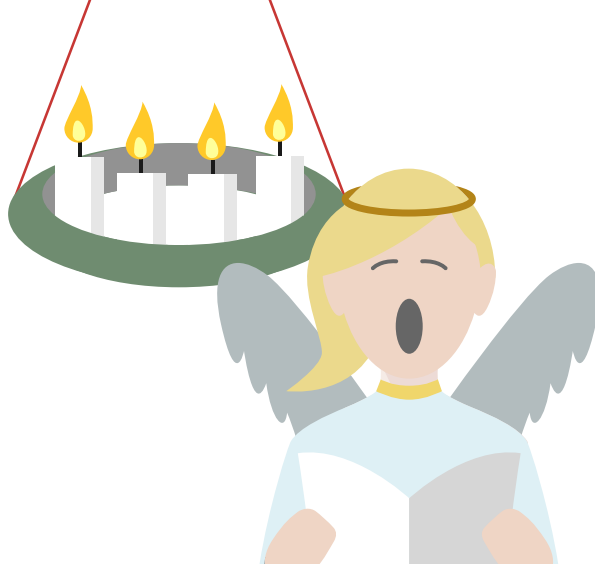
- 3** FORORD
Troen er ikke en privatsag
- 4** NYHEDER
- 6** Event vendte
alt på hovedet
- 11** NYHEDER
- 12** FORKYNDELSE
Fortæl hvad Gud
har gjort i dit liv
- 14** PULSSLAG
Fasthold håbet

30

Første søndag i advent er alting nyt, selvom vi kender det så godt. Adventssalmerne, kransen med lysene, æbleskiveduften

HER KOMMER VORES HISTORIER FRA

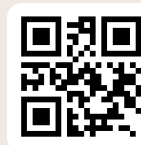

15-23 / TEMA ADVENTSSALME- KALENDER

- 15** INTRO
Fire salmetanker
til adventstiden
- 16** Vi er blevet lysbærere
- 18** En duft af liv
og adventstid
- 20** En salme med håb
og glæde
- 22** Det betyder alt
at Jesus kom
- 24** Et menneskeliv har værdis
helt til døden
- 28** NYHEDER
- 29** MISSIONSHUSET OG HISTORIEN
Missionshuset undgik
de tyske soldater
- 30** PRÆDIKEN
Advent er velkendt
og spritny
- 32** SØNDAGSTANKER
Vores himmelske far
er på tronen endnu
- 39** TEATER
En julefortælling
om håb
- 40** BØGER
Leder dybere ind
i evangeliet
- 41** RESPONS
- 42** BØGER
Tilværelsens
gavekarakter er på spil
- 43** KLUMME
En hvid eller grøn jul
- 44** IM INFORMERER
- 46** IM-LEDEREN
Vi har brug for
anerkendelse
- 47** PULSSLAG
Adventstiden er
en vækkelsestid
- 48** PULSSLAG
Sund vækst tager tid

impulsonline.dk

Læs hele impuls online
SE HVORDAN PÅ IMT.DK

Ved nogle artikler
viser en QR-kode,
at der er link til
mere information
på internettet.

Følg linket, eller scan koden med
en smartphone.

LÆS MERE PÅ IMT.DK/QR

Troen er ikke en **privatsag**

Overalt, hvor Guds ord får lov til at skabe liv og frihed, sætter det gang i en bevægelse af lovsang, vidnesbyrd og forkyndelse

En tro, vi holder for os selv, er en spinkel og sårbar tro. Den vokser til gengæld ved at blive delt.

»Det er godt med god og sund forkyndelse fra prædikestolene til møderne, men det kan ikke erstatte det personlige vidnesbyrd,« forklarer Daniel Præstholm det. Ingen af os må holde evangeliet for os selv. Det er ingen privatsag.

Præstationsfri tro

Der var heller ikke meget privatsag over IMU's Event, som samlede 800 unge i Vejle. Her blev de unge udfordret til en præstationsfri Jesus-tro, som ved sig elsket og villet af Gud uden nogen form for fortjeneste. 100 smågrupeledere brugte week-

enden på at dele deres tro med de unge. »Det har været fedt at nørde med Bibelen sammen med en flok teenagere, som virkelig gerne vil det,« siger Magnus Gram.

»Når et levende lys brænder, så bevæger det sig, og det varmer. Det forandrer det, som er omkring. Og sådan tænker jeg også, at vi har fået en opgave som lysbærere fra Gud.« Sådan beskriver Karen Broe Jensen budskabet i en adventssalme. Vi har bedt fire personer fortælle om, hvad deres foretrukne adventssalme betyder for dem.

Løft hovedet

At troen på Jesus bærer gennem hele livet kan Connie Lilleholt Vibe bekræfte. På

hospice møder hun mange forskellige døende mennesker, og hun oplever, at kristne patienter ofte er mere trygge. De hviler i troen på Guds løfter.

Det er den samme tryghed, som vi må hvile i, når verden omkring os går i stykker. Vi har grund til at løfte vores hoveder, for vi ved, at vores forløsning nærmer sig, siger Finn Najbjerg i sine søndagstanker om verdens sidste tider.

God læselyst og glædelig adventstid.

Asbjørn Asmussen
ansvarshavende redaktør
aa@imt.dk / 6060 6407

Impuls / Indre Missions Tidende

ADRESSE / Korskærvej 25, 7000 Fredericia
REDAKTION / 8227 1227 / imt@imt.dk
WEB / imt.dk

UDGIVER / INDRE MISSION
ISSN: 2596-6413 (papirudgave)
ISSN: 2596-6421 (e-blad)
Medlem af Danske Medier

Forsidefoto
Ole Noermark Larsen

Motiv
Event i Vejle

GRAFISK TILRETTELÆGGELSE

Ben Haman / Birgitte Bohsen
Cecilie Primdahl / Ninna Kaasgaard Hansen

TRYK / Jørn Thomsen Elbo A/S **OPLAG** / 5.300

ABONNEMENT I 2022

Vil du bestille abonnement, har du ændret adresse eller ikke modtaget impuls til tiden, skriv til abonnement@imt.dk eller ring 8227 1356.

HELE ÅRET (25 NUMRE)

795 kr.

E-BLAD/APP

495 kr.

UNGE UNDER 26 ÅR

520 kr. pr. år.
- Kun e-blad: 295 kr. pr. år eller 99 kr. pr. kvartal

Se mere på imt.dk/abonnement

ANNONCER

8227 1234 / annoncer@imt.dk
Se mere på imt.dk/annoncer

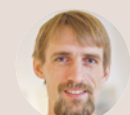
Gunner Jensen
Redaktionssekretær
8227 1224 / gj@imt.dk

Anette Ingemansen
Journalist
8227 1222 / ai@imt.dk

Ole Noermark Larsen
Journalist
8227 1225 / onl@imt.dk

Morten Stubbkjær Klausen
Journalist
8227 1234 / msk@imt.dk

Heidi Empleo Broe Hansen
Journalist
8227 1221 / hebh@imt.dk

Flere finder ind i IM's formiddagscaféer

Et banner på missionshuset i Hjørring fortæller om formiddagscaféen, der er velbesøgt.

Foto: Privat

IM-SENIOR: Cafearbejdet er en vigtig aktivitet i Indre Mission. Det mener missionær Finn Najbjerg.

Han oplever, at coronatiden har ændret vores sociale mødesteder.

»Hjemmene spiller ikke den samme rolle som sociale mødesteder efter coronanedlukningen. Det sociale liv er rykket ud i mødesteder. Det tror jeg, at vi skal være opmærksomme på i vores fællesskaber,« fortæller missionæren, der har oplevet det i flere caféer, han har besøgt.

Flere steder er der stor glæde over formiddagscaféer. Blandt andet i Hjørring, hvor der er omkring 25, som samles hver tirsdag formiddag i missionshuset.

»Vi er en blandet gruppe fra forskellige sammenhænge, som

har det godt sammen. Derfor oplever vi, at deltagere inviterer deres bekendte med i caféen,« siger Alis Larsen, der er med til at stå for caféen.

Hun glæder sig over, at nogle stykker også er begyndt at komme til aftenmøderne i missionshuset.

Finn Najbjerg har mødt en mand, som begejstret fortalte om, hvad deres formiddagscafé havde af betydning for ham.

»Han hørte Guds ord, og så var han en del af et socialt fællesskab. Det gav ham livsindhold og nye input i hverdagen,« siger Finn Najbjerg, der oplever, at der flere steder samles flere i formiddagscaféen end til de traditionelle møder. /AI

Skjernmøderne er et vigtigt samlingspunkt i Vestjylland

VESTJYLLAND: De traditionsrige Skjernmøder i uge 44 er et betydningsfuldt samlingspunkt for IM-fællesskaberne i Skjernkredsen i Vestjylland. Mange deltagere i stormøderne i Ringkøbing-Skjern Kulturcenter, hvor de lytter til forkyndelse og lovsang.

I år var ingen undtagelse. Knap 400 mødte frem for at lytte til pensioneret rejsepræst Leif Andersens undervisning. Det samme gjaldt aftenen efter, hvor rektor på Dansk Bibel-Institut Henrik Nymann Eriksen udlagde Guds ord. Derudover var der god opbakning til formiddagsbibeltimerne.

Lovsangs festen torsdag aften blev en ren takkefest. Skjernmøderne sluttede med en gospelkoncert ved *Good Time* fra Herning.

»Vi er rigtig glade for den store opbakning til Skjernmøderne. Vi fik en uge med alsidig og god forkyndelse og mange musikalske indslag,« fortæller Poul Jørgen Brølling, der er formand for Skjernkredsen. /AI

Skjernmøderne i uge 44 samlede flere aftener 400 mennesker til forkyndelse og lovsang.

Foto: Privat

Studiehæfte om kristendommens teologiske rygrad

FORLAGSGRUPPEN LOHSE: *Jesus Kristus for mig* er titlen på et nyt studiehæfte, der sætter fokus på Romerbrevet. Studiehæftet er skrevet af undervisningskonsulent Sprint Aagaard Korsholm.

»Romerbrevet rummer kristendommens teologiske rygrad.

Her giver Paulus en systematisk fremstilling af det evangelium, som Gud havde betroet ham at forkynde. *Jesus Kristus for mig* er det første af to bibelstudier om Romerbrevet. Det andet hæfte udkommer næste år. Begge hæfter indeholder både noget fra første

og anden halvdel af Romerbrevet og lægger op til samtale om kristendommens kernepunkter,« fortæller Sprint Aagaard Korsholm.

Jesus Kristus for mig har undertitlen *Bibelstudier i Romerbrevet I* og er udgivet af Forlagsgruppen Lohse. /GJ

Alle landets sogne får en hilsen fra IM

FOLKEKIRKEN: I disse dage er hæftet *Kirkens liv og vækst* på vej ud til 15.500 lokale præster, kirkeansatte og menighedsrådsmedlemmer. Det lille 16-siders hæfte fortæller om de ressourcer og tilbud, som IM gerne vil byde ind med i det lokale sognearbejde.

Bag udsendelsen står Søren Fibiger Olesen, som begyndte som fritidsansat ressourcekoordinator i august 2021. Han har siden arbejdet med at udvikle projektet, som har fået navnet *Kirkens liv og vækst*. Hæftet med samme navn er et vigtigt skridt i opgaven med at række ud til landets sogne og menigheder.

Vi vil det samme

»Vi vil gerne vise, at IM har rigtig mange gode tilbud og kompetencer, som vi tror, både folkekirken og valg- og frimenighederne også kan have glæde af,« forklarer Søren Fibiger Olesen.

»Uanset om vi lægger kræfterne i menighedsrådet og

sognet, eller vi er mest aktive i missionshuset, så har vi samme mål: at forkynde Jesus Kristus som verdens frelser.«

Den pointe understreger også formanden for Landsforeningen af menighedsråd, Søren Abildgaard, som i hæftet skriver, at mission er kirkens væsen, og »menighedsrådene bør derfor altid stille sig selv spørgsmålet, om og hvordan enhver prioritering, ethvert valg eller enhver aktivitet fremmer evangeliets forkyndelse.«

Hæftet beskriver nogle konkrete tilbud, og en række kirkefolk fortæller om, hvordan de bruger tilbud fra IM.

Fokus på kirkens kerneopgave

Hæftet præsenterer også det inspirationsteam, som står til rådighed med hjælp og vejledning til menighedsrådene. Desuden rummer hæftet et oplæg til, hvordan menighedsrådet sætter fokus på sin kerneopgave.

Søren Fibiger Olesen opfordrer til, at alle med interesse for kirkens mission og det lokale sognearbejde tilmelder sig nyhedsbrevet for Kirkens liv og vækst. Fire-fem gange om året vil man så modtage inspiration til sognets arbejde og information om ressourcer og tilbud fra IM og søndagsskolerne. /AA

Se mere og tilmeld til nyhedsbrevet på indremission.dk/mr

Mandeaftener er et hit

GÅRSLEV: Det er lykkedes Indre Mission i Gårslev ved Vejle at finde et koncept, som har fået mændenes opmærksomhed i området. Omkring halvdelen af deltagerne kommer normalt ikke i Indre Missions sammenhænge.

»Indre Mission i Gårslev vil gerne være en levende del af sognets liv, forklarer formand Erik Back Pedersen, om begrundelsen for at arrangere mandeaftenen.

Den 3. november mødtes over 60 mænd i den nye festsal på Mørkholt Strand Camping, hvor de nød en toretters menu. Derefter hørte de først lidt om campingpladsen ved campingchef Ole Nielsen, inden Peder Hummel-mose, lokal gårdejer og politiker, fortalte om sit spændende liv.

Kvinderne blev ikke snydt. Aftenen inden mødtes omtrent lige så mange kvinder til spisning og et spændende foredrag. /AI

God mad og en spændende livshistorie fik mange mænd til Mørkholt Strand Camping i begyndelsen af november.

EVENT VENDTE ALT PÅ HOVEDET

På Event i Vejle blev 800 unge mindet om, at Guds rige er anderledes end den verden, de kender. På mange områder helt modsat

At være teenager er som at løbe på et løbebånd, hvor man ikke selv bestemmer farten. Man presser sig selv til grænsen og er i konstant risiko for at snuble og falde af. For der er meget at løbe efter i en verden, hvor man konstant bliver målt på sin præstation. Er du klog nok, smart nok, tynd nok og sjov nok? Har du de rigtige venner?

Billedet leveres lørdag formiddag på Event af stud.theol. Rebekka Thusholt. Hun er i tyverne, men har teenageårenes glæder og frustrationer i frisk erindring.

»For mig handlede det blandt andet om at gå med makeup. Jeg turde ikke vise mig uden, ikke engang på en løbetur. For jeg var bange for at blive afsløret. Bange for at andre ikke brød sig om at se mig uden den maske, jeg bar,« fortæller hun ærligt.

»Jeg var meget optaget af, at jeg skulle passe ind i en bestemt kasse, så jeg prøvede at gøre ligesom de populære. Jeg prøvede at være en anden, end jeg i virkeligheden var. Og det var der i virkeligheden ingen, der satte pris på.«

Smil og gensynskrammere

I fællesarealerne på Rosborg Gymnasium i Vejle myldrer teenagere rundt mellem hinanden. De fleste søger trygheden hos dem, de i forvejen går på efterskole med, og de går så tæt, at hænder og hofter mødes for hvert skridt. Andre bryder ud af gruppen og udveksler smil og gensynskrammere med venner og bekendte fra andre sammenhænge. Det kræver et overskud, som ikke alle har.

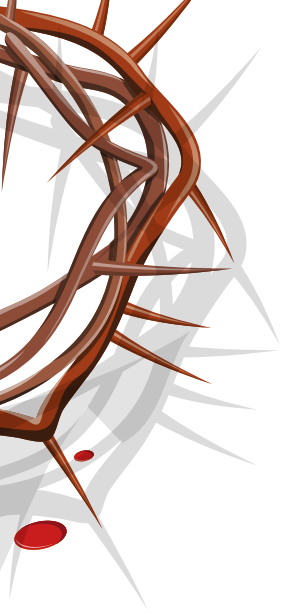
Flere går alene rundt og leder efter dem, de kender. Andre sidder henslængt i sofaen med deres mobil og tager en timeout fra menneskemylder, smalltalk og den usagte forventning om, at man automatisk stortrives med arrangementer som Event. De er stået af for en stund, mens de samler kræfter til endnu en tur på løbebåndet.

Andre halser et par skridt efter de mest udadvendte og forsøger ihærdigt at gøre som dem.

Fri til at springe af

Rebekka Thusholt har noget vigtigt at sige til dem, der er ved at løbe livet af sig:

»Guds rige er modsat denne verden. I Guds rige handler det ikke om at præstere – dér er vi allerede elsket og villet, før vi kunne præstere noget som helst,« siger hun og kaster blikket opad mod den enorme krone, som hænger over scenen på Event. Den er lavet af lange grene og minder ikke om en kongekrone af guld. Den ligner snarere den tornekrone, som findes på ryggen af alle ledere og medarbejdere på Event.

I de kreative smågrupper blev temaet bl.a. omsat til malerier.

Foto: Ole Noermark Larsen

»Vi vil gerne krones af dem, vi ser op til, og af os selv, så vi kan slippe af med skammen over ikke at være gode nok. Men kun én har autoritet til at krone, og det er kongen selv. Han ønsker at krone dig, ikke for dine præstationer, men som kongebarn. Fordi du er dig! Han kroner dig til frihed fra at skulle præstere. Du er fri til at springe af løbebåndet – og du vil stadig være elsket og villet af ham,« understreger hun.

Den omvendte krone

Alle deltagere på Event er tilknyttet en smågruppe, som mødes flere gange i løbet af weekenden. Grupperne er forskellige, og der er noget for alle, uanset om man har lyst til at tale, male, synge eller at bruge sin krop. Men alle grupper arbejder på en eller anden ▶

Rasmus Boel forkyndte om den omvendte krone.

Foto: Ole Noermark Larsen

- måde med de grundlæggende temaer på Event.

Fredag aften går snakken godt i de mange grupper. Et sted har en pige malet en tornekrone med kaffe på et lærred, mens andre skriver søde hilsener på karameller, som skal deles ud til forbipasserende i byen. Omdrejningspunktet er aftenens møde, hvor stud.theol. Rasmus Boel lige har gennemgået Guds frelsesplan og forkyndt om den omvendte krone. Den, som blev sat på hovedet af Jesus i stedet for den kongekrone, som mange på hans tid troede, at han skulle have.

Rasmus Boel har udfoldet, hvordan Jesus gennemlevede det værste, man kan forestille sig, og smadrede sig selv på korset, fordi han mere end noget andet ønskede at genoprette relationen til mennesker, der havde vendt ham ryggen. Det bliver nu diskuteret i grupper rundt omkring på gymnasiet.

Gode samtaler

I én af de grupper, der primært arbejder med snakketøjet og graver dybt i bibelteksterne, drejer samtalen ind på, hvorfor Jesus var nødt til at lide. Kunne Gud ikke have løst det på en mindre blodig facon?

Hverken deltagerne eller de to lidt ældre smågruppeledere har et klart svar, men de er enige om, at den voldsomme lidelse sætter en tyk streg under, at synd er en alvorlig sag. Og at Jesus var villig til at gøre alt. Havde det været lettere for ham, var hans kærlighed ikke trådt så tydeligt frem.

Da samlingen er ovre, bliver to deltagere hængende ved bordet. Der er mere, de har brug for at få vendt. Det er der rig

mulighed for på Event, hvor deltagerne ved alle møder opfordres til at tage fat i en leder eller til at søge ned bag i salen, hvor en leder i gul vest sørger for at parre deltagere og ledere. Særligt lørdag aften er der pres på ordningen.

»Har I tænkt over, at gode ting vokser, når vi deler dem med et andet menneske? Og at svære ting ofte bliver lettere at bære, når man ikke behøver at gå med det alene? Det er, fordi vi er skabt til fællesskab,« argumenterer sognepræst Andreas Bøge i sin prædiken ved søndagens gudstjeneste.

»Jeg ved, at mange af jer oplevede det i går ved gode samtaler nede bagved.«

Fællesskab i to dimensioner

Andreas Bøge forklarer, at mennesker er skabt til fællesskab i to dimensioner. Fællesskab med hinanden og fællesskab med Gud. Fællesskab med mennesker kan være en sårbar størrelse, men med Gud er det en anden sag, fastslår han.

»Gud længes efter at have fællesskab med os. Hele Bibelen handler om, hvordan han sætter himmel og jord og verdenshistorien i bevægelse for at genoprette relationen til os. Der er ikke noget, han hellere vil.«

Derfor er det ifølge Andreas Bøge underligt, at kristne ofte forbinder relationen med dårlig samvittighed.

»Vi får så let gjort det at have fællesskab med Gud til noget, vi skal præstere. Men Gud er ikke en censor, der sidder oppe i himlen og giver os krydser, hvis vi beder til ham, læser i Bibelen eller er gode mod hinanden. Han er en kærlig far, som ser på dig med kærlige øjne og brændende ønsker at have fællesskab med dig,« understreger han.

Du går glip af noget

»Derfor beder jeg ikke til Gud, for at han skal belønne mig med krydser, men fordi jeg ved, at han har sat himmel og jord i bevægelse for mig. Og jeg ved, at jeg har brug for at være sammen med ham. Jeg har brug for at høre velsignelsen i kirken, hvor præsten minder mig om, at Gud ser mig og holder sin hånd under mig. Og jeg har brug for nadveren, hvor jeg ser og smager, at han vil mig, og oplever, at hans rensende blod skyller igennem mig. Jeg har oplevet, at der er liv i det,« fastslår Andreas Bøge, inden gudstjenesten og årets Event rinder ud med nadver og lovsang.

Få timer efter kører bus efter bus fra Vejle og ud i hverdagen. En særlig weekend i højt tempo med fest, farver, grin og alvor er slut, og mandag morgen venter der deltagerne en ny tur på løbebåndet. Med mindre de vælger at stå af for at teste, hvad der sker. Om Guds rige virkelig er af en helt anden verden.

Lørdagens lovsangsfest er for de fleste et af højdepunkterne på Event.

Foto: Sebastian Uth

GLIMT FRA EVENT

Fotos: Sebastian Uth

Emil Sørensen (tv.) og Magnus Gram nyder samtalerne og bibelnørderiet med teenagerne på Event.

Foto: Ole Noermark Larsen

VI VIL GERNE GIVE NOGET TILBAGE

Over 100 unge over 18 år har i år meldt sig som smågruppeledere på Event. Det er flere, end der er brug for, og nogle er derfor blevet bedt om at vente til næste år. Det er en helt ny og ekstraordinær situation, som blandt andet handler om, at mange gerne vil give noget af det tilbage, som de selv har fået som deltagere på Event. Det mener to af årets smågruppeledere.

»Jeg var med på Event to gange, da jeg gik på efterskole, og det var en stor oplevelse. Nu føler jeg efterhånden, at jeg er erfaren nok til at kunne give nogle andre teenagere en lige så god oplevelse. Derfor

har jeg sagt ja, og det har jeg bestemt ikke fortrudt. Det har været fedt at nørde med Bibelen sammen med en flok teenagere, som virkelig gerne vil det,« siger Magnus Gram fra Kibæk.

Hans medleder, Emil Sørensen fra Aarhus, er til gengæld en erfaren smågruppeleder i Event-sammenhæng. Det er femte eller sjette gang, han er med til at lede en gruppe.

»Det er blevet en tradition at tage af sted med nogle venner og være en del af lederfællesskabet. Det er hyggeligt, og det giver mening. Og så oplever jeg faktisk, at jeg også selv får noget ud af det. Selv om jeg efterhånden er en del ældre end deltagerne, så får jeg også øje på nye vinkler, når vi sidder og snakker om teksterne, og de stiller spørgsmål. Det er rigtig godt at kunne være sammen om det på tværs af alder,« siger han.

GENSYN MED GAMLE VENNER

For de fleste er Event en stor fællesoplevelse med venner fra efterskolen, men mange benytter det også til at genopfriske gamle bekendtskaber. Det gælder bl.a. for Sarah, der går på Hedemølle Efterskole.

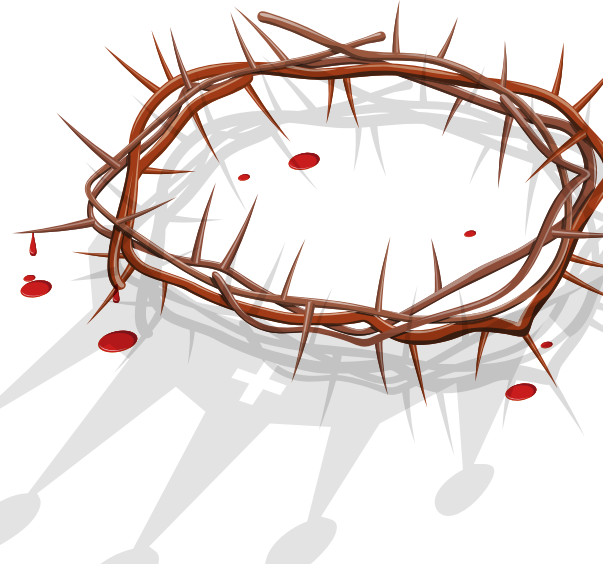
»For mig er det megafedt at komme her, fordi jeg kender en masse. Der er både nogle fra min gamle skole, og så er der en del, jeg har været på konfirmandkursus sammen med. Og så dem fra min egen efterskole selvfølgelig,« siger hun.

Veninden Dikte kender til gengæld kun vennerne fra Hedemølle.

»Jeg kender ikke andre, men det er superfedt at være på Event. Stemningen er god, og lovsangsbandet er virkelig godt,« smiler hun.

Sarah (tv.) og Dikte går på Hedemølle Efterskole og nyder at være på Event.

Foto: Ole Noermark Larsen

STØRRE OG FESTLIGERE END FORVENTET

Sander fra Lemvig og Markus fra Harboøre går begge i 8. klasse og er dermed blandt de yngste på Event. De lægger ikke skjul på, at det var lidt overvældende, da efterskolerne ankom i store busser og indtog gymnasiet i Vejle.

»Det er meget større, end jeg havde regnet med, men det er okay. Mere end okay faktisk! Stemningen er også bedre, end jeg havde troet. Det er på ingen måde kedeligt, og vi har også fået snakket med nogle, vi ikke kendte i forvejen,« siger Markus, der har hørt om Event i IMU.

Sander fik det anbefalet af sin søster, der var med sidste år, og han er heller ikke skuffet.

»Jeg synes også, lovsangen er rigtig god, og så er det spændende at være med i en smågruppe, hvor vi graver og efterforsker i Bibelen. Det kan jeg godt lide,« siger han.

Sander (tv.) og Markus blev positivt overrasket over både størrelsen og humøret på Event.

Foto: Ole Noermark Larsen

Der var liv og glade dage i missionshuset Bethesda i forbindelse med den årlige basar.

Foto: Henrik Boje Jensen

Basar i Bethesda gav stor omsætning

KØBENHAVN: Mange mennesker kiggede forbi missionshuset Bethesda i København i forbindelse med basaren og loppemarkedet den 5. november. De hyggede sig med tom-bola, fiskedam, lotterier, bagebod og et spændende loppemarked, hvor der blandt andet var mange brugte bøger.

Og selvfølgelig skulle de lige nyde specialiteterne i restauranten.

»Det blev en positiv og festlig dag i Bethesda, og omsætningen nåede 43.000 kroner,« fortæller storbysekretær Henrik Boje Jensen. /AI

Kristendomskursus.dk forandrer mennesker

MISSION: For nogle år siden blev Indre Missions kristendomskursus.dk gennemført i missionshuset i Allerød. Det fik så stor betydning for flere af deltagerne, at de stadig kommer i en bibelgruppe.

»Det er mit indtryk, at undervisningen i kristendommen gør en forskel i menneskers liv,« fortæller missionskonsulent Maria Legarth.

Kurset har kørt i mange år, og hun glæder sig over, at det bliver brugt rundt omkring i kristne fællesskaber. Lige nu kører der igen et kursus i Allerød, hvor Maria Legarth underviser 12 deltagere. Hun var også involveret i et kursusforløb i Høng på Vestsjælland, hvor deltagerne havde hørt om kurset, fordi de havde fået en personlig invitation.

»Personlige kontakter betyder meget for at få deltagere med i kristendomskursus,« siger missionskonsulenten, der er i fuld gang med at opdatere kursusmaterialet. /AI

Kristendomskursus.dk er netop blevet relanceret med en ny hjemmeside og opdateret kursusmateriale.

Indre Mission mangler forkyndere

STATUS: I alle regioner efterspørger flere IM-fællesskaber forkyndere. I Region Midt, der har det største antal fællesskaber, får regionsleder Hilbert Dam jævnligt henvendelser omkring manglen på forkyndere. Han peger på flere årsager:

»Vi har sagt farvel til en del missionærer, som har haft en lang tjeneste. De er rutinerede forkyndere, som har holdt langt flere møder, end de yngre gør. Kravene til forkyndelsen er steget, og det præger både fritidsforkyndere og medarbejdere. De har måske et vidnesbyrd, eller de synes, at de kan holde et familieagtigt møde, men de afholder sig fra at forkynde eller undervise,« forklarer regionslederen, der italesætter behovet for flere forkyndere alle de steder, han kan komme til det.

Det gælder både lønnede medarbejdere og fritidsforkyndere.

»Jeg har fokus på, hvordan vi kan hjælpe hinanden til at fremelske de lokale talenter, der er,« siger Hilbert Dam, der opfordrer til, at man prikker dem på skulderen, som man tænker, vil egne sig som forkyndere.

Når fællesskaber selv står for forkyndelsen

Han fremhæver betydningen af begynderforkynderkurset.

»Det er en god måde for interesserede at prøve, hvordan det er at forkynde og så gøre det sammen med nogle, der har erfaring. Jeg ved, at der arbejdes på at få gang i et nyt kursus for unge. Vi har også haft et kursusforløb for voksne, og vi vil rigtig gerne gøre det igen, hvis der er nok tilslutning til det,« fortæller regionslederen.

Manglen på forkyndere åbner også for nye muligheder. Han peger på værdien af, at IM-fællesskaber arbejder med, hvordan de i deres program kan afsætte nogle aftener, hvor de selv står for forkyndelsen.

»Jeg ved om flere steder, hvor de har fundet tre eller fire, som har sagt noget ud fra et bibelvers eller en sang, som de er glade for. Et andet sted har de fået en person til at fortælle sin troshistorie. Det er blevet nogle gode aftener, fordi folk giver noget af sig selv og deler troen med hinanden,« forklarer Hilbert Dam. /AI

Der er blevet længere mellem de rutinerede forkyndere i Indre Mission. Her er det Heri Elttør, der er missionær i Region Midt.

Foto: Anette Ingemansen

FORTÆL HVAD GUD HAR GJORT I DIT **liv**

Glem ikke, hvad Gud har gjort! Fortæl om det til dine børn. Del troen i det kristne fællesskab. Vidn om Jesus for de mennesker, du møder i dit liv

Den stærke tradition for vidnemøder i Indre Mission er vigtig. Troen styrkes af, at vi deler den med hinanden. Der er brug for, at vi som kristne deler vores oplevelser med Gud med hinanden og med verden

I Det Gamle Testamente siger Gud til Israel gennem profeten Esajas: »I er mine vidner, siger Herren, min tjener, som jeg har udvalgt, for at I må forstå og tro på mig og indse, at det er mig. Før mig blev der ikke dannet nogen gud, efter mig vil der ingen være; jeg, kun jeg, er Herren, der er ingen anden frelser end mig« (Es 43,10-11).

På lignende måde siger Jesus til sine disciple, inden han forlader dem: »I skal være mine vidner både i Jerusalem og i hele Judæa og Samaria og lige til jordens ende« (ApG 1,8b).

Som kristne er vi kaldet til at være vidner. Det er vores fornemmeste opgave. Men hvad vil det egentlig sige at være et vidne?

Hvad vi har set og hørt

Når der er sket en forbrydelse eller et uheld, så undersøger politiet, om der er vidner til stede, som kan fortælle, hvad der er sket. Eller rettere: som kan fortælle, hvad de har set og hørt. Et vidne skal med andre ord ikke komme med en fuldstændig redegørelse for, hvordan alting er hændt. Som vidne har man til opgave at fortælle, hvad man selv har oplevet.

Er der flere vidner til stede, indsamler politiet udsagn fra dem alle, så disse tilsammen kan give et mere fuldstændigt billede af, hvad der er hændt i den givne situation.

Når vi som kristne kaldes til at være vidner, så betyder det, at vi hver især skal fortælle, hvad vi har set og hørt. Det er ikke noget, som kun nogle kristne er udvalgt til at gøre. Det er alle kristnes opgave, for ingen kan fortælle en andens vidneudsagn. Vidneudsagn er med andre ord bundet til den enkelte, og derfor har hver

enkelt kristen et ansvar for at fortælle sit eget vidnesbyrd videre.

Vidnesbyrdets kraft

Johannes skriver hen imod slutningen af sit evangelieskrift: »Jesus gjorde også mange andre tegn, som hans disciple så; dem er der ikke skrevet om i denne bog. Men dette er skrevet, for at I skal tro, at Jesus er Kristus, Guds søn, og for at I, når I tror, skal have liv i hans navn« (Joh 20,30-31).

Dette beskriver meget godt, hvad formålet er med, at vi som kristne skal vidne om Jesus. Evangelisterne skrev, hvad de skrev, for at mennesker skulle komme til tro på, at Jesus er Kristus, Guds søn, og i kraft af troen på ham få del i frelsen.

Der er kraft til frelse i vidnesbyrdet, for troen kommer »af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord« (Rom 10,17). Når vi fortæller om, hvad Jesus har gjort i vores liv, kan Helligånden gennem vores ord skabe tro på Jesus i mennesker.

Glem ikke Guds gerninger

Det er dette, som ligger bag den stærke tradition for vidnemøder i Indre Mission. Troen styrkes af, at vi deler den med hinanden. Det kristne håb fødes af, at man husker på, hvad Gud har gjort i fortiden. Netop derfor formaner Israel sådan her i Det Gamle Testamente: »Tag dig i agt, og pas godt på, at du ikke glemmer, hvad du selv har oplevet; det må ikke gå dig af minde, så længe du lever. Fortæl det til dine sønner og dine sønnesønner« (5 Mos 4,9).

Glem ikke, hvad Gud har gjort! Fortæl om det til dine børn. Del troen i det kristne fællesskab. Vidn om Jesus for de mennesker, du møder i dit liv. Sådan formaner

vi som kristne, og netop derfor har der gennem hele Indre Missions historie været tradition for vidnemøder, hvor kristne har delt troen med hinanden.

Det er godt med god og sund forkyndelse fra prædikestolene til møderne, men det kan ikke erstatte det personlige vidnesbyrd. Netop i vores tid er der mere end nogensinde før brug for, at vi som kristne deler vores oplevelser med Gud med hinanden og med verden.

Jeg er desværre bange for, at denne trosnødvendige tradition er i fare for at forsvinde i vores tid!

Lære at tale Jesus

Enhver kristen må reflektere over, hvordan man er et vidne for Jesus. Skåret ind til benet, så handler det om at åbne munden, men forskellige ting – blufærdighed, frygt, tvivl eller mangel på ord – kan medføre, at man ikke føler, at man kan gøre netop dette.

I forhold til mangel på ord, så tror jeg, at det at vidne om Jesus er ligesom at lære et andet sprog. Øvelse gør mester. Jo mere man fortæller om Jesus, jo flere ord får man også til at beskrive, hvad det er, man oplever i livet med ham. Lidt plat kan man sige, at vi skal lære at »tale Jesus«.

Det kan godt være svært, men det fritager ikke os som kristne fra at gøre det alligevel. Det er for så vidt en del af det, der netop definerer os som kristne. Vi er hver især kaldet til at fortælle om, hvad Jesus har gjort i vores liv. Hverken mere eller mindre.

»Vær ikke forfærdede og rædselsslagne! Har jeg ikke fortalt og forkyndt dig det for længst? I er mine vidner: Er der nogen anden Gud end mig?« (Es 44,8).

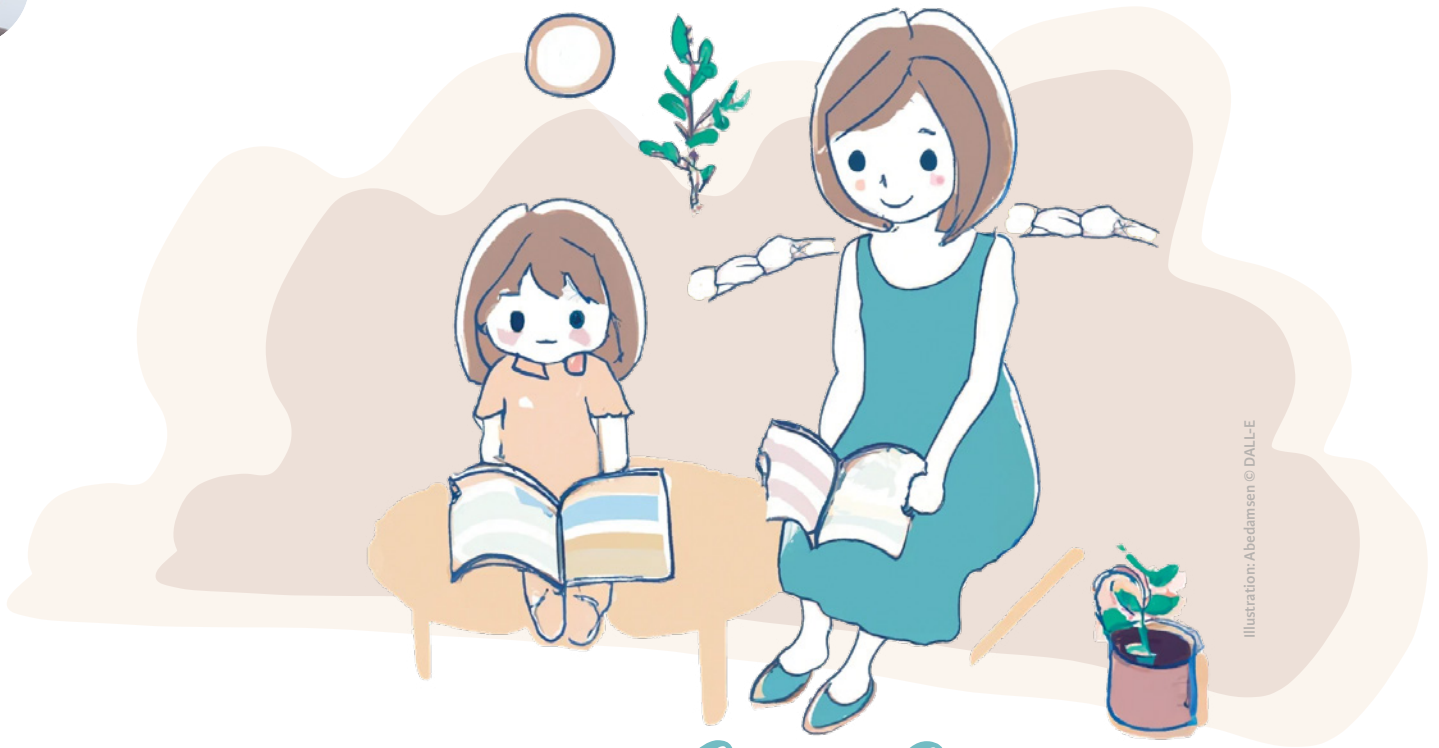

Illustration: Abedamsen © DALL-E

Fasthold håbet

Bibelen rummer mange historier fulde af håb, som har bund i noget udenfor os selv. Et håb, som er vigtigt at holde fast i

I uge 42 gik alle Bornholms folkekirker sammen om et projekt: at læse bibelhistorier hver dag, fra lørdag til lørdag, under overskriften: Godnathistorierikirken.dk.

Udgangspunktet var en samtale mellem nogle konfirmander og en præst, som spurgte, om de kunne fortælle nogle bibelhistorier. Der kom nogle bud, som var bibelhistorier, men der kom også bud som Pinocchio – og det fik tankerne i gang. For hvordan kan konfirmander og andre lære af Bibelen, hvis de ikke ved, hvad der står i den?

Det var startskuddet til en hyggelig uge, hvor der i stort set alle kirker blev læst

eller fortalt bibelhistorier hver dag. Nogle steder kom der mange, andre steder kom der ikke nogen – men der blev læst.

Når jeg læste om Noa, Abraham eller Moses, så var det faktisk håbet, som skinnede igennem. Håbet om at blive reddet, håbet om at få børn, håbet om at få et hjem udenfor fangenskab.

Og det er det, som Paulus også minder os om i Rom 15: »Alt, hvad der tidligere er skrevet, er jo skrevet, for at vi skal lære af det, så vi med udholdenhed og med den trøst, som Skrifterne giver os, kan fastholde håbet.«

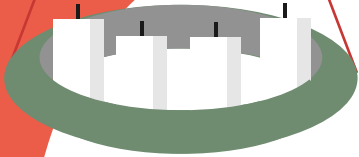
Gud er stadig den samme

Har vores håb kun bund i os selv, så vil følelsen af håbløshed hurtigt ramme os. Men binder vi vores håb til Gud og til hans løfter, så er det faktisk muligt at fastholde håbet. Håbet om, at Gud har kontrollen, håbet om, at Gud skærmer os fra den modgang, vi ikke kan klare, håbet om at være elsket betingelsesløst, håbet om frelsen.

Har vi håbet i Gud og i Jesus' frelsesgerning, kan vi også have samme sind som Gud selv. Og det sind ønsker, at endnu flere skal lære Gud at kende.

Hvordan lærer vi Gud at kende? Igennem hans eget ord. Derfor er det blevet en god reminder til mig: Bliv ved med at læse og fortælle bibelhistorier. Det kan godt være, de er gamle, men Gud er stadig den samme, og vi kan lære af dem. Jesus' død og opstandelse er stadig relevant for danskere i 2022, men kender de ikke Bibelen, ved de ikke, hvad de går glip af. Så hvis de – og vi – skal leve på Guds ord, skal vi lære det at kende, og så kan Gud give os en trøst, glæde og omsorg, som er ud over vores fatteevne.

Lasse Heino Munk er fritidsforkynder i Region Øst og bor på Bornholm.

FIRE SÅLMETÅNKER TIL ADVENTSTIDEN

Butikker og gader er for længst pyntet til jul, og den årlige forbrugsfest frem mod juleaften starter for alvor med Black Friday den sidste fredag i november.

Ugerne op til jul er for mange en hæsblæsende tid, hvor de praktiske forberedelser til julen fylder bevidstheden. Hjemmet skal pyntes, gaver skal købes, og køleskabet skal fyldes til bristepunktet, så alt er klart til juleaften. Der er ikke meget, som minder om, at adventstiden oprindeligt er en kirkelig fastetid til bod og eftertanke.

En undtagelse er dog bibelteksterne, som læses i kirken på de fire adventssøndage og minder os om ham, der kom til vores verden, og som en dag skal komme igen. Det samme er adventssalmerne, som kredser om de samme emner og kan skabe ro og eftertanke i en travl tid.

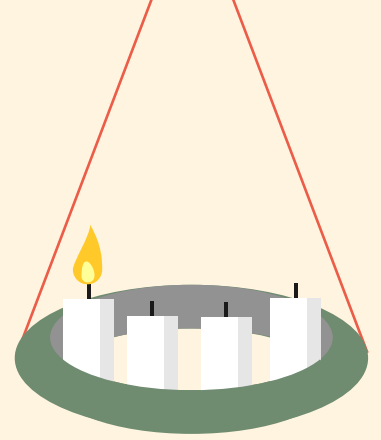
Temasiderne i denne udgave af *impuls* er derfor en adventssalme-kalender, hvor fire personer har valgt hver sin adventssalme og fortæller om deres personlige forhold til salmen. Beretningerne kan både læses samlet eller hver for sig på de fire adventssøndage, mens adventskransen tændes.

VI ER BLEVET

LYSBÆRERE

Johannes Johansens adventssalme formår at fortælle Bibelens budskab kort og klart. Det er en salme, som Karen Broe Jensen ofte vender tilbage til, for den er god til at sætte hende i gang med at være noget for andre

Novembermørket er ved at sænke sig over det lille rækkehus i Risskov, hvor talen er faldet på advent, salmer og Guds kraft. Karen Broe Jensen har mange yndlings-salmer, men en af dem, der betyder særligt meget for hende, er salmen *Det første lys er Ordet*, som er nummer 87 i Den Danske Salmebog.

»Jeg er meget glad for denne salme, for jeg synes, det er et stort kunstværk,« siger hun begejstret.

»Biskop Johannes Johansen, der har skrevet den, har skrevet en del salmer, og jeg synes, han er lidt mere skarp end man-

ge andre. Han siger tingene ret kort, og der er en vis styrke i hans digte,« forklarer Karen og fortsætter:

»I løbet af salmens fire små vers opsummerer han faktisk hele Bibelen, hvilket er meget stærkt. I det første vers kommer han ind på skabelsen og Guds natur. Vers to handler om julen, hvordan stjerne-diamanten over Betlehem blev tændt julenat, og den måde Jesus levede her på jorden. I det tredje vers er vi så omkring påsken. Og det fjerde fortæller om, hvad Helligånden kan gøre ved os, så vi bliver lysbærere. Det er en meget klar,

tydelig og smuk poesi, og jeg synes, det er enestående, at man kan fortælle det så kort og klart.«

Adventskransens fire lys

Salmens fire vers giver symbolik til hvert af adventskransens fire lys.

»Der bliver mere og mere lys, efterhånden som salmens fire lys bliver tændt, og jeg tænker, at det er helt som en adventskrans, hvor man starter med ét lys og glæder sig, imens man tænder de andre tre, og dermed når frem til jul. Og så er ringen sluttet,« forklarer hun.

Ifølge Karen er salmen *Det første lys er Ordet* meget slidstærk. Det er, som om man aldrig bliver helt færdig med den, for man finder hele tiden nye pointer gemt i versene.

»Det er en salme, der betyder meget for mig. Jeg synger den tit ude i mørket,« siger Karen med et smil.

Hun kan også finde på at synge den på andre tidspunkter end til advent og jul.

»Jeg synes, det er en helårssang, selvom den nok særligt giver stor kontrast til mørket før jul,« siger hun.

»Julen kommer jo i den mørke tid og bringer lys på mange måder. Et lille lys kan sprede mørket, men Guds lys kan gøre mere end det – det kan faktisk forandre mørket.«

Også en salme for børn

Karen, der er vuggestuepædagog, og som igennem 36 år har været leder af Christianskirkens børneklub i Aarhus, har flere gange brugt denne salme til at formidle troen på en ny og anderledes måde for børnene.

»Den er god til børn, for den er tydelig i sit sprog og meget billedlig,« siger hun.

»Derfor har jeg ofte brugt den i børneklubben, og jeg vil også tage den med til børneklubbens juleafslutning i år, hvor vi

skal synge den med forældrene. Jeg planlægger at tage en adventskrans med, hvor jeg vil tænde lysene et ad gangen, imens vi synger versene. Så bliver det hele nemlig meget tydeligt for børnene,« forklarer Karen, der mener, det er vigtigt at udfordre børn, så det hele ikke bliver med for let-købte svar.

»Jeg har af og til brugt forskellige salmer i børneklubben, for eksempel op til påske. Der findes mange gode sange, som er skrevet til børn, men jeg synes også, at der en gang imellem skal være noget, som børnene skal strække sig efter. For det er vigtigt, at de ældste børn i klubben, som hos os er syv til otte år, også har noget, de skal tænke lidt ekstra over.«

Både en gave og en opgave

Især salmens sidste vers betyder noget for Karen.

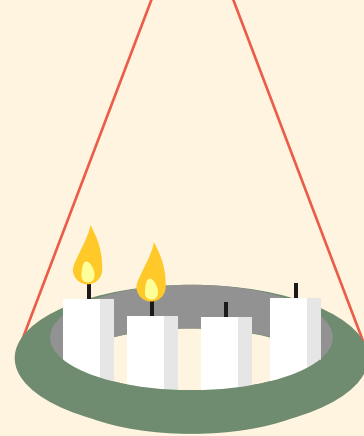
»Jeg vender tit tilbage til den her salme, og det er blandt andet på grund af vers fire, hvor der står: »Det fjerde lys har ild fra alle tre, en pinseglød i vores hjerte, så vi for dem, der intet lys kan se, kan tænde kun

en lille kerte.« Verset handler om, hvordan Helligånden giver os den glød, der skal til, så vi bevæger os ud til andre, og der tænker jeg tit på nogle bestemte familier. Det vers kan godt sætte mig i gang, så jeg kommer afsted og får snakket med dem eller ringet til dem eller måske får fundet en lille blomst, som de skal have. Jeg synes, det er en herlig sætning,« fortæller hun entusiastisk.

»Og den der lille kerte ser jo ikke altid ens ud. Det kommer jo an på, hvem man vil give den til, for det er vidt forskelligt, hvad de har brug for, og hvilken måde de skal have kerten på. Og så kan det være, at de sætter den lille kerte, jeg prøver at tænde for dem, på en stage i huset, så kan den skinne for flere,« siger Karen eftertænksomt.

»Når et levende lys brænder, så bevæger det sig, og det varmer. Det forandrer det, som er omkring. Og sådan tænker jeg også, at vi har fået en opgave som lysbærere fra Gud – at vi skal bringe lyset videre. Vi skal være lysbærere, og vi skal gå med håb fra Gud. Det er en enorm gave, men det er også en stor og til tider svær opgave.«

EN DUFT AF LIV OG ADVENTSTID

Blomstre som en rosegård har en stemning af noget stort og ubeskriveligt og varmt og trygt, som jeg forbinder med min barndom, og som taler til mig som menneske, fortæller Jens Ole Jespersen

Lige siden Jens Ole Jespersen var en lille dreng, har adventssalmen *Blomstre som en rosegård* betydet noget helt særligt. Den er så at sige blevet spillet ind i ham, fordi han ofte sad i kirken, når hans mor som organist spillede til gudstjenesten.

»Der er en duft af liv og adventstid i salmen, som betyder meget for mig. Den har en stemning af noget stort og ubeskriveligt og varmt og trygt, som jeg forbinder med min barndom, og som taler til mig som menneske. Jeg kan godt lide maleriet i salmen, fordi den har nogle flotte sprogbilleder,« fortæller Jens Ole, der er organist i Sct. Michaelis Kirke i Fredericia og kommer i det lokale IM-fællesskab.

Han bliver aldrig træt af at spille salmen.

»Det er specielt, når vi når til advent, og et nyt kirkeår begynder. Så ser jeg frem til at spille *Blomstre som en rosegård*, så kirkerummet bliver fyldt af en forventning om ham, der skal komme,« siger organisten, der er blandt dem, der ser adventstiden lidt som en fastetid.

»Der er en fastetid op mod påske, som har Jesus' lidelse og død i sigte. Adventstiden har et andet endemål. Her

forbereder vi os på, at Jesus kommer, og det er der noget glædesfyldt i.«

Baggrunden for salmen

Organisten sætter salmen ind i en historisk kontekst. N.F.S. Grundtvig havde oprindelig tænkt salmen som en pinsesalme, der havde fokus på Åndens gerning.

»Grundtvig gjorde op med datidens golde kirketro og kæmpede for vækkelse i kirken. Han ønskede en genopblomstring af menigheden og talte derfor om Helligånden som ham, der kommer og levendegør, så Guds rige kan udbredes. Grundtvig lod salmen beholde det samme budskab, da han senere kortede den ned fra de oprindelig 15-16 vers til syv vers, så den fik mere karakter af en adventssalme. Grundtvig tog udgangspunkt i Esajas 35 om ørkenen, der skal blomstre, og ud fra det fortalte han om Jesus' komme, og at han er opfyldelsen af profetierne i Det Gamle Testamente. Det blev ikke nogen rosegård for ham, mens han skrev det. Men han troede på det og fik styrken til det fra Esajas 35,« fortæller Jens Ole, der tydeligt ser Helligåndens gerning beskrevet i hvert vers.

Han berører melodien til salmen, som er skrevet af J.P.E. Hartmann.

»Der er en lethed i tonesproget, som giver en fornemmelse af noget, der blomstrer, og som understøtter budskabet i teksten. Det får tekst og melodi til at gå op i en højere enhed, så det bliver en god salme, som er meget let at gemme i hjertet.«

Slidstærk Kristussalme

Der er en anden væsentlig grund til, at man ikke kan komme uden om salmen i adventstiden.

Den er en Kristussalme, som er så slidstærk. Den magter at flytte os fra vores hverdag og ind i en verden, hvor Jesus er nærværende ved sin ånd

BLOMSTRE SOM EN ROSENGÅRD

DDSS NR. 78

»Den er en Kristussalme, som er så slidstærk. Den magter at flytte os fra vores hverdag og ind i en verden, hvor Jesus er nærværende ved sin ånd. Det er godt at være der og se hen til ham, når livet er svært, og skavankerne begynder at melde sig,« forklarer organisten og begrundet det ud fra flere af versene i salmen.

»Vers fire taler om, hvordan Jesus kom til jorden for at helbrede og genoprette liv. Det ses for eksempel i ordene: 'Skæres for den sorte stær', der handler om, at blinde får synet igen. Eller den halte skal springe højt igen, og den, der stammer, skal løfte sin stemme. I vers seks understreges det, at sådan virker Guds ånd i kirken i dag. Der er et håb i de vers, for vi ved, at Kristus skal komme og genoprette et herlighedsrige. Det betyder, at de ting, vi kæmper med, en dag vil blive genoprettet.«

Gud satsede det hele på én

Organisten er noget optaget af udtrykket »alt betales på et bræt« i det tredje vers i salmen.

»Vi taler om, at nu satses alt på et bræt, som betyder, at vi satser alle vores værdier på én. Gud satses alt på én, og det er Jesus. Han har ikke flere forskellige muligheder. Han sætter Jesus ind i verden og forløser verden ved at lade sin søn hænge på et kors. Det er meget risikabelt at sætte alt på et bræt. Derfor er det Gud selv, der handler. Det gjorde han, før vi vidste, at vi havde brug for det. Vi får noget her, som vi ikke selv kan se, at vi har brug for. Derfor må det rækkes til os udefra, ved at Ånden gør det levende for os,« forklarer Jens Ole.

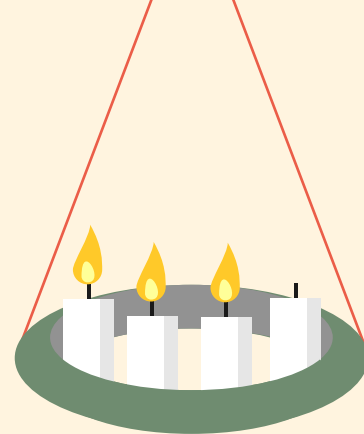

Jens Ole Jespersen er organist i Sct. Michaelis Kirke i Fredericia. Han ser frem til at spille adventssalmen *Blomstre som en rosegård*, så kirkerummet bliver fyldt af en forventning om ham, der skal komme.

»Jesus er kommet for at frelse os. Det er der et håb og trøst i for dem, der står midt i lidelse og modgang,« understreger organisten og tilføjer.

»Livet er ikke altid så enkelt, for der vil komme dage med modgang, men Gud vil bære ind i det og være nærværende med sin kærlighed.«

EN SALME MED HÅB OG GLÆDE

Salmen *Op! Thi dagen nu frembryder* indeholder en stor portion håb, mener Maria Boll

Op! Thi dagen nu frembryder er måske ikke helt så kendt og sunget som f.eks. *Tak og ære være Gud*, men for Maria Boll fra Odense er den yndlingsadventssalmen.

»Der er nogle af de andre adventssalmer, der synges oftere, tænker jeg, men denne salme bruger nogle billeder, som jeg kan forholde mig til. Den er gammel, men jeg synes ikke, den er så knudret som mange andre; den er til at forstå. Og så alt det håb, der er i den – det er nok det, jeg synes er mest dejligt,« forklarer hun og bemærker, at budskabet i salmen også rækker længere frem end adventstiden.

»Den fortæller påskens budskab på en rigtig god måde. Der er meget håb og glæde i den, for eksempel det der med at mørke, trældom og frygt må vige pladsen for nåden. Det er et vidunderligt budskab at have med i adventstiden.«

Hele evangeliet

Maria ser evangeliet gå som en rød tråd gennem salmen.

»Advent, jul og påske hænger nøje sammen; det gør det virkelig også i den her sang, man får hele evangeliet med sig. Hvis ikke vi havde jul, havde vi jo heller ikke

påske. Det beskriver den på en rigtig god måde,« siger hun og nævner nogle steder i salmen, der beretter om påsken.

»Nu er forhæng sønderrevet, og en indgang åbnet blevet i Guds helligdom at gå, for ham uden frygt at stå.' Det er jo ikke advent, men selvom det først skete i påsken, begynder det med advent. Der står også, at den nye pagt og Guds nådes sommer – en yndig nådes-sommer – er på vej. Det er jo fantastisk, at han kommer til os på den måde.«

Vi venter

Maria reflekterer lidt over, hvad højtiderne egentlig er til for.

»Højtiderne hjælper os til at stoppe op og minder os om, hvad det hele går ud på. Den her salme viser det på en god måde,« siger Maria.

Hun funderer lidt over advent som en tid med forventninger.

»Vi venter, vi har forventninger til noget. Måske har vi ikke den store glæde i julen, måske savner vi, måske synes vi, det er svært, men vi har jo alligevel et håb om, at vi går og venter på noget endnu bedre. Vi venter ikke bare på julen, vi venter også på, at Jesus kommer igen engang,« understreger hun.

”

Mørke, trældom og frygt må vige pladsen for nåden

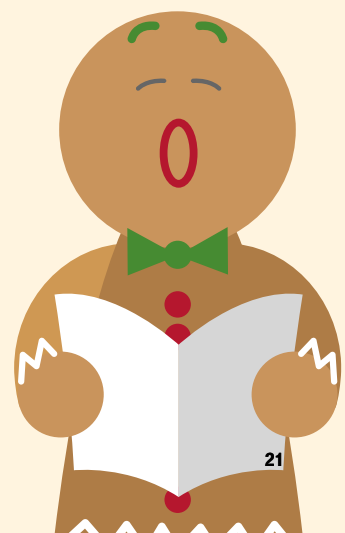
Maria er glad for, at salmen rummer både Jesus' første og andet komme. Det giver noget at glæde sig til på både kort og langt sigt.

»Den her salme siger så fint og så stærkt, at nåden og håbet og forløsningen er kommet med Jesus, og så står der, at han vil dele det med os. 'Du er brud, med dig han vil, riget dele'. Det er jo fantastisk, at han vil dele det hele med os, så kan vi både glæde os til jul og til den evige glæde oppe hos Gud.«

Maria kan godt lide både tekst og melodi, men hun pointerer, at ofte når der kommer en ny melodi på en gammel salme, opdager flere, hvor god teksten er. Nogle gange kommer der nye melodier til salmer, vi har sunget hundrede gange. Vi har ikke lige tænkt over deres indhold. Men så lige pludselig får en ny melodi os til at tænke: Hov, det var da egentlig en fantastisk salme.«

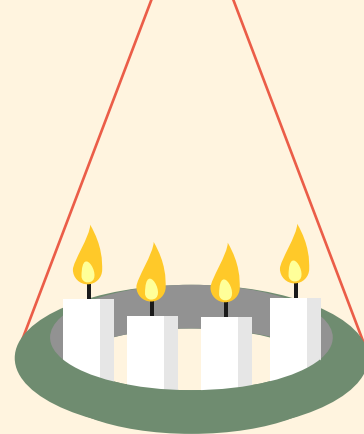
Dagplejer Maria Boll fra Odense har et særligt forhold til adventssalmen *Op! Thi dagen nu frembryder*.

DET BETYDER ALT

AT JESUS KOM

Salmen *Tak og ære være Gud* peger på den trøst, Gud giver i Jesus, fortæller Elna Thisgård Olesen

»Da jeg i 1977 var på bibelskole i Børkop, var vi i Israel, hvor vi en dag så et amfiteater. På bibelskoleholdet var vi fire elever, som sang i en kvartet sammen. Vi fik den idé, at vi ville synge en sang i amfiteatret, så vi sang *Tak og ære være Gud*. Det var en fantastisk oplevelse, for der var en klang, som var helt unik,« fortæller Elna Thisgård Olesen, der er pensioneret missionær og bor i Tommerup Stationsby på Fyn.

Hvorfor Elna og de tre andre i kvartetten sang netop *Tak og ære være Gud*, husker hun ikke, men lige siden har Elna haft et særligt forhold til denne adventssalme.

»Salmen er skrevet af Heinrich Held, der var en tysk sagfører. Jeg synes, den rummer det hele. Salmen har et forventningspræg over sig. Den beskriver det under, som Gud har gjort, og som vi må møde med undren, tilbedelse og tak. Mange hundrede år før, Jesus kom til verden, op-

Salmen *Tak og ære være Gud* er med til at minde Elna Thisgård Olesen om, hvad der er det vigtigste ved adventstiden.

Foto: Niels Ettrup Brande

levede Israels folk en stor trængsel. Men midt i denne tid stod profeten Esajas frem og bragte et budskab om håb og lys, et budskab om, at Gud ville gribe ind. Esajas forkyndte, at 'det folk, der vandrer i mørket, skal se et stort lys, lyset skinner for dem, der bor i mørkets land.' Esajas forkyndte også, at Herren selv ville give folket et tegn: 'Se, den unge kvinde skal blive med barn og føde en søn, og hun skal give ham navnet Immanuel',« siger Elna.

Et stort under

Elna peger på, at salmen forkynder, hvad det indebærer, at Gud greb ind i verden.

»Hvad betyder Guds indgriben i verden – at Jesus kom til jorden? Til det kan jeg kun svare, at det betyder alt. Vi er syndere, der har brug for en frelser. I selve salmen står der meget om det, Gud giver. Han giver os det, vi har brug for. Han giver os fred, og så drager han ind til os og baner vejen. Det er også et stort under. Og så er salmen en takkesang og bøn om, at han må

rense ud og danne os, og om, at vi må overlade alt til ham,« siger hun.

»Salmen taler også om, at han kan trøste, som ingen anden kan. Det er den trøst, at midt i alt det, der kan være svært, har vi et håb, som vi ikke kan få andre steder overhovedet. Det er en trøst, der ligger uden for os selv. Det er ikke noget, vi selv kan eller skal frembringe. Men det er en trøst, som han giver for 'min frygt og armod's skyld'.«

I de første vers forkynder salmen om det, der er sket, at Gud har opfyldt sine løfter og sendte Jesus. Det går så over i en bøn om at modtage Jesus i hjertet, at tro på ham. Til sidst i salmen rettes blikket

fremad mod den dag, hvor Jesus kommer igen.

»Det er i Jesus, vi får alt det her givet. Det er kun ved at være i ham, ved at tro på ham, at vi kan stå retfærdige over for Gud, når han kommer anden gang her ned.«

Eftertænkningens tid

Salmen *Tak og ære være Gud* er med til at minde Elna om, hvad der er det vigtigste ved adventstiden.

»Salmen er god både at synge, at læse og at bede. Jesus kom, og han kommer igen. Adventstiden er en særlig tid, ikke mindst holder jeg af adventssøndagene, hvor vi først kan fejre gudstjeneste og senere tænde lys og læse noget mere om, hvad Guds indgriben betyder for os. Det er en eftertænkningens tid. Der er så meget andet, der hører til adventstiden, men det, som salmen handler om, er det, der gør det stort for os. Det er det i hvert fald for mig.«

”
Han kan
trøste,
som ingen
anden kan

Et menneskeliv har værdi helt til døden

At afslutte et menneskes liv er en klokkeklar overtrædelse af det femte bud, som overlæge Connie Lilleholt Vibe under ingen omstændigheder vil medvirke til. Hun har et langt bedre alternativ at tilbyde

Flere meningsmålinger viser, at danskerne overvejende går ind for legalisering af aktiv dødshjælp. Mellem 70 og 80 procent går ind for, at dødeligt syge patienter skal have lov til at vælge livet og lidelserne fra. Spørger man derimod lægerne, er resultaterne stik modsat. Her svarer otte ud af ti nej til aktiv døds-hjælp.

En af de læger, som svarer klart nej, er Connie Lilleholt Vibe, der er overlæge på Sct. Maria Hospice og Vejle Sygehus' onkologiske afdeling. Hun mener, at netop lægernes massive modstand er en væsentlig årsag til, at politikerne indtil videre ikke har fulgt folkestemningen.

»Jeg tror, meningsmålingerne ville se anderledes ud, hvis man spurgte hr. og fru Danmark, om de ville give den dødbringende sprøjte. Det er nemmere at være tilhænger af aktiv dødshjælp, så længe det er nogle andre, der skal give hjælpen – som jeg i øvrigt slet ikke mener, kan kaldes hjælp,« siger hun.

»Og så tror jeg, at erfaringerne fra udlandet skræmmer. I lande som Schweiz, Belgien, Holland og flere amerikanske stater, hvor man har aktiv dødshjælp, er det ret tydeligt, at man er på vej ned ad en etisk glidebane. Hvor det i starten var en mulighed for en lille

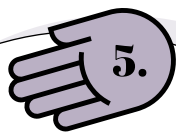
og helt særlig gruppe af syge og døende, ser man nu, at antallet af tilfælde stiger markant, og at ensomhed, alder, sorg, depression og endda økonomi nu kan være et argument for at acceptere en anmodning om aktiv dødshjælp. Jeg frygter, at nogle kan vælge aktiv døds-hjælp, fordi de føler sig til besvær.«

Mennesket har værdi hele livet

Både det femte bud og hendes kristne tro og menneskesyn har betydning for overlægens modstand.

»For det første har jeg det menneskesyn, at ethvert menneske er unikt og uvurderligt, uanset hvor syg man er, og om man ligger på hospice og har brug for hjælp til alt. Patientens liv har lige så stor værdi som mit liv, og det vil jeg gerne vise hver eneste patient hele vejen til døden – i stedet for at skulle sige, at nu vurderer vi, at dit liv har så lille værdi, at vi faktisk synes, det er bedst at afslutte det. Det har intet menneske kompetence eller ret til at vurdere,« fastslår hun.

»For det andet ville legalisering af aktiv dødshjælp ødelægge tillidsforholdet mellem læge og patient. Hvis patienterne vidste, at muligheden var

DET FEMTE BUD

Du må ikke begå drab

2 Mos 20,13

Du må ikke slå ihjel.

Hvad vil det sige?

Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke gør vores næste nogen skade eller fortræd på liv og legeme, men hjælper og støtter ham med alt, hvad der er nødvendigt for at leve.

Fra Luthers lille Katekismus

der, ville de måske slet ikke vove at fortælle, hvor slemt de havde det. For tænk, hvis jeg nu foreslog aktiv dødsbistand som en mulighed. Nej, patienterne skal vide, at de kan fortælle mig om al deres lidelse, og at jeg vil gøre alt for at hjælpe dem med at leve, indtil livet slutter. De skal kunne være helt sikre på, at jeg ikke vil tage deres liv, uanset hvad der sker.»

Hele mennesket er ramt

Connie Lilleholt Vibe har arbejdet inden for feltet palliativ medicin i seks år. Hun møder som regel patienterne, når alle behandlingsmuligheder er udtømte. Målet med den palliative indsats er derfor ikke

For Connie Lilleholt Vibe ville legaliseringen af aktiv dødsbistand ikke bare bringe hende på kant med det femte bud. Det ville også ødelægge tilbliven mellem læge og patient.

at helbrede eller at udskyde sygdommens fremadskridende forløb, men at lindre alle former for lidelse og ubehag og gøre de sidste dage, uger og måneder så gode som muligt.

»Patienterne bliver ikke bare ramt af smerter, kvalme og forstoppelse, men også af psykisk, social og eksistentiel lidelse. Hele mennesket bliver ramt, og derfor

kræver det en tværfaglig indsats at hjælpe hver enkelt patient,« forklarer hun.

Personalegruppen tæller blandt andre læger, sygeplejersker, kok, psykolog, fysioterapeuter, musikterapeut og præst.

»For eksempel kan det være svært at smertedække en patient, som er bange eller har nogle svære relationer. Hvis vi kan hjælpe patienten med nogle af disse sociale og følelsesmæssige forhold, så kan vi også bedre lindre de fysiske smerter. Derfor bruger jeg en del af min tid på at tale med patienterne og finde ud af, hvad der fylder hos dem. Jeg snakker ikke ret meget med patienter om tro, men de må gerne vide, at de også kan sige til mig, hvis ▶

- de er bange for at dø eller for, hvad der skal ske bagefter,« siger hun.

Livgivende at arbejde blandt døende

Arbejdet blandt døende kan være følelsesmæssigt udfordrende, men det er ikke så trist at arbejde på hospice, som mange måske forestiller sig.

»Jeg oplever, at det er enormt livgivende. De fleste patienter er klar over, at de snart skal dø, og derfor bliver tiden på hospice ofte meget intens. Her bruges tiden på det allervigtigste, og for langt de fleste er det at få ro til at være sammen med de nærmeste pårørende. Denne ro står ofte i kontrast til den uro og de mange forstyrrelser, der ellers har præget sygdomsforløbet,« siger hun.

»Jeg, som er rask og har en travl hverdag med arbejde og familie, kan lære meget af at opleve, hvordan små ting kan få stor betydning, når man ligger i sin seng og er for svag til for eksempel at spise eller til at stå på sine ben. Det kan give en stor glæde at betragte et egern kravle rundt og spise nødder uden for vinduet. Sådan noget ville jeg ikke værdsætte på samme måde, men det minder mig om, at jeg også har brug for at stoppe op og fokusere på det, der er vigtigt i mit liv, og glæde mig over de små ting i hverdagen,« fortæller Connie Lilleholt Vibe, der bor i Aarhus med sin mand Klaus og deres tre børn.

Enkelte beder om sprøjten

Debatten om aktiv dødsbistand fylder ikke meget på hospice, men en sjælden gang møder hun patienter, som »beder om at få sprøjten«.

»Så spørger jeg, hvad der får vedkommende til at sige sådan, og oftest fortæller patienten om det, der er allermest lidelsesfuldt, eller det, som patienten frygter vil ske. Det giver mig mulighed for at fortælle,

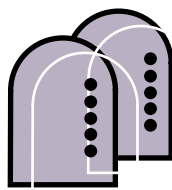
Connie Lilleholt Vibe vil ikke hjælpe mennesker til at dø, men hun vil gøre alt for at hjælpe dem med at leve indtil døden.

hvad vi kan gøre for at lindre lidelsen. Jeg har endnu til gode at høre en patient, som fastholder sit ønske om at få sprøjten efter at have oplevet den hjælp, vi kan give. Jeg oplever, at det ikke er et reelt ønske om at få en døbringende sprøjte, men et råb om

hjælp i lidelsen. Min opgave er at hjælpe med at fjerne eller lindre lidelsen – ikke at fjerne patienten,« siger hun.

Hun har dog forståelse for, at mennesker kan nå dertil, hvor de ønsker at dø.

»Ved indlæggelsen på hospice fortæller mange, at de håber, at de snart får lov at dø. De oplever måske, at det kun går én vej, og derfor har de mest lyst til, at det bare skal stoppe nu. Nogle er bange for at komme til at ligge og lide i de sidste dage. Så fortæller jeg dem, hvordan vi kan hjælpe dem og lindre deres symptomer også helt til sidst. At vi også har mulighed for at give

De ti bud kaldes også livets færdselsregler. De er vigtige pejlemærker for Guds vilje med mennesker. Men de rummer også dilemmaer og spørgsmål, som der ikke findes entydige svar på. I en serie artikler møder vi ti mennesker, for hvem et af buddene har været en særlig udfordring eller har haft en særlig betydning.

dem sovemedicin, så de kan få en pause fra smerterne og ubehaget. Det at komme helt væk fra lidelsen i nogle timer kan ofte give nye kræfter, så de kan have en god stund med de nærmeste bagefter,« forklarer hun.

»Jeg oplever indimellem patienter med så stor lidelse, at jeg kunne ønske for dem, at de snart fik lov at dø. Men det gør stort indtryk på mig, at selv i den situation er der patienter, som bliver ved med at kæmpe for at holde sig i live. Det fortæller mig, at intet menneske er i stand til at vurdere livskvalitet på andres vegne.«

Når behandlingen er udsigtsløs

Connie Lilleholt Vibe føler sig generelt tryk ved den danske lovgivning, som forbyder aktiv dødshjælp, men tillader såkaldt passiv dødshjælp, hvor man undlader eller stopper en udsigtsløs behandling hos en patient, som er uafvendeligt døende.

»Patienten kan fravælge en udsigtsløs behandling som for eksempel respirator eller sondeernæring, og i visse tilfælde kan lægen træffe beslutningen, hvis patienten ikke er i stand til det. I de situationer undlader man at give en behandling, som kunne holde patienten i live for en tid, og lader i stedet sygdommen gå sin naturlige gang. Vi fjerner så at sige hindringen for, at patienten dør af sin sygdom, samtidig med at vi lindrer de symptomer, dette medfører. Det vil være rigtigt at gøre, når patienten er i en udsigtsløs situation, for vedvarende behandling med det formål at forlænge livet har også en pris for patienten og kan være lidelsesfuldt,« forklarer hun.

»Det føles helt naturligt og rigtigt at gøre, når man for eksempel undlader at give antibiotika ved endnu en lungebetændelse hos en uafvendeligt døende patient. Det kan føles noget sværere – lidt som at balancere på en etisk knivsæg – når det handler om at slukke en respirator, som vi også oplever på hospice. Men det er helt det samme: Vi undlader en udsigtsløs

behandling hos en uafvendeligt døende patient,« forklarer hun og uddyber:

»Når patienten vælger respiratoren fra, tager han eller hun ikke ansvar for sin død, men for sit liv. Respiratoren har holdt vedkommende i live i et stykke tid, men på et tidspunkt kan livet med respirator blive så lidelsesfuldt, at patienten vælger den fra og i stedet lader sygdommen gå sin naturlige gang.«

Troen er en styrke i mødet med døden

Gennem sit arbejde møder hun flere kristne patienter. Og selv om ingen patienter er ens, oplever hun, at de ofte har et andet forhold til døden end mange andre.

»Jeg oplever, at troen kan have betydning for, hvor meget angst man skal lide af i mødet med døden. Er man tryk i, at der venter et evigt liv med Jesus på den

Jeg har endnu til gode at høre en patient, som fastholder sit ønske om få sprøjten efter at have oplevet den hjælp, vi kan give

anden side af døden, så er man ofte mere rolig, end hvis man ikke har den vished. Det oplevede jeg også, da min egen mor for mange år siden døde af kræft. Hun var overbevist om, at hun var i Guds hånd, og at der ventede hende noget godt efter døden. Det var en stor styrke for hende og gav hende ro i mødet med døden, og det var en dyb og stærk trøst for mig i min sorg over at miste hende.«

Siger ikke op

Connie Lilleholt Vibe er overbevist om, at hun sammen med sine kollegaer gør en forskel for mennesker i den sidste og vanskelige periode af livet. Skulle aktiv dødshjælp på et tidspunkt blive tilladt i Danmark, betyder det derfor heller ikke, at hun lægger sin opsigelse.

»Nej, hvis aktiv dødshjælp bliver tilladt, arbejder jeg det helt rigtige sted. For på hospice har vi netop muligheden for at tilbyde mennesker et meget bedre alternativ. Vi kan lindre det lidelsesfulde og give værdig omsorg for hele mennesket – hjælpe både patient og pårørende i det svære. Det er selvfølgelig en anden sag, hvis vi kommer dertil, at lovgivningen tvinger mig som læge til at udføre aktiv dødshjælp – at slå et andet menneske ihjel. Så vil jeg i den konkrete situation argumentere for, hvorfor aktiv dødshjælp er forkert, og palliation – lindring af patientens lidelse – er rigtigt. Hvis det ikke ændrer noget, må de fyre mig,« siger hun.

Hun tror ikke, det kommer til at ske i Danmark i hendes levetid, men i andre lande er det ikke helt utænkeligt.

»Jeg ved, at plejehjem i nogle lande kun kan få offentlige tilskud, hvis de tillader, at der udføres aktiv dødshjælp eller assisteret selvmord på stedet. Og at læger nogle steder har pligt til at henvise patienter til en læge, som vil udføre aktiv dødshjælp, hvis de ikke selv vil. Så der er nogle steder, hvor vi nærmer os tvang.«

Har svært ved at få nye missionærer

Der er nok ikke noget simpelt svar på, hvorfor det er svært at få ansøgere til ledige stillinger som missionærer, siger Promissios generalsekretær Frede Ruby Østergård.

LEDIGE STILLINGER: Promissio har flere ledige stillinger som missionærer i Mekane Yesus-kirken i Etiopien. Men selskabet har svært ved at få ansøgere, selv om man har forsøgt at gøre opmærksom på stillingerne.

»Lige nu mangler vi missionærer til Robe, som skal stå for vores ressourcecenter og lede vores bibelskoleforløb, Global Discipleship Training, som vi har sammen med Børkop Højskole. Missionærerne skal også arbejde med forskellige projekter i den lokale kirke i de meget muslimske områder af Sydøst-Etiopien. I Addis Ababa er det dybeste behov en underviser til præsteseminarier, men der er også opgaver inden for storbymission,« fortæller Frede Ruby Østergård, der er generalsekretær i Promissio.

Intet simpelt svar

Frede Ruby Østergård har tænkt meget på, hvad grunden til de færre ansøgere er.

»Der er nok ikke noget simpelt svar på hvorfor, men umiddel-

bart tror jeg, at vi har det godt i Danmark, og lige nu er vi ikke så tiltrukket af at forlade det, vi har, selvom der er mange vidnesbyrd om, at det, man får ved at rejse ud og være sammen med vores brødre og søstre i Afrika, også giver en stor værdi. For nogle handler det måske også om, hvordan man ser sine egne karrieremuligheder bagefter, og nogle tænker, at det ikke er til at have familie med,« siger han.

»Og så er der den udfordring i Etiopien, at mindst en fra ægteparret skal have en teologisk vinkel på sit uddannelsespapir. Det er et krav, de etiopiske myndigheder stiller, hvis man skal arbejde i kirkeligt regi,« forklarer han.

Generalsekretæren uddyber, at det ikke behøver at være en

uddannelse som cand.theol., men at det også kan være en anden uddannelse, hvor teologi indgår, som f.eks. en bachelor i teologi, en 3K-uddannelse eller en kandidatuddannelse i diakoni.

Er vigtigt for relationen

Promissios generalsekretær understreger, at der stadig er brug for missionærer.

»I allerdybeste forstand handler det om relationen mellem samarbejdskirken og Promissio. Missionæren spiller en væsentlig rolle for, at samarbejdet bliver så godt som muligt og bliver til gavn for så mange som muligt. Det handler også om, at kirkefolk i Danmark kan relatere til det arbejde, der bliver gjort hos samarbejdskirken.« /G/

Årsager til fravalg af frikirkemenigheder

SVERIGE: En ny rapport belyser årsagerne til, at en del af dem, der som børn og unge har været med i svenske frikirkemenigheder, fravælger kirken, når de bliver voksne. Rapporten peger på forskellige sociale omstændigheder som afgørende årsager.

»Billedet er, at det ofte sker ved, at man langsomt glider væk, ved at man skifter social sammenhæng, eller ved at man får en partner, som måske ikke deler

menighedsengagementet,« siger en af forskerne bag rapporten, Ulrik Josefsson, ifølge den svenske avis Världen idag.

Rapporten hedder *Kristen tro på glid? Tron hos unga vuxna i svensk frikyrklighet*. Den bygger på interviews og spørgeskemaer som forskere ved »Akademin för ledarskap och teologi« og »Institutet för pentekostala studier« har gennemført. /G/

Forskere har undersøgt, hvorfor nogle unge fravælger svenske frikirker.

Missionshuset undgik de tyske soldater

I dag ligger missionshuset i centrum af Varde, men da det blev indviet i 1891, lå det i udkanten af byen. Det var nogle driftige folk, der var med til at betale for byggeriet af missionshuset, der skulle fungere som mødested for Indre Mission og som lokale for søndagsskolen. En tidligere lærer fortæller, at der i efterkrigsårene kom 400 børn i missionshuset. De gik både i søndagsskole og til FDF.

I 1930'erne blev et vindfang revet ned, og missionshuset blev udvidet med en stor portal ud mod gaden, som i dag adskiller huset fra andre huse i gadebilledet. Orglet fra 1944 blev i 1969 givet til metodistkirken i byen, og i stedet blev der lavet en lejlighed på førstesalen.

I begyndelsen af besættelsestiden kom en gruppe fra den tyske værnemagt forbi for at undersøge, om missionshuset kunne bruges som indkvarteringssted for de tyske soldater.

»Da den øverstbefalende kom ind i missionshuset og så det meget store Kristusbillede i den store sal, klappede han hælene sammen og gik ud igen. Han kom aldrig tilbage,« fortæller Vagn Dahl Nielsen, der har dykket lidt ned i husets historie.

Skole og kirke

Missionshuset gik fri, men det gjorde byens skole, Jakobiskolen, ikke. Tyskerne rykkede ind i lokalerne, og børnene måtte

Missionshuset i Varde blev opført i 1891 og lagde både hus til møderne i Indre Mission og en stor søndagsskole og FDF-gruppe.

Foto: Privat

gå i skole et andet sted. Valget faldt på missionshuset, som i nogle år dannede rammen om undervisningen af børnene.

Missionshuset er også blevet brugt på en helt anden måde.

»Varde Kirke er i flere omgange blevet renoveret, og så er gudstjenesterne blevet holdt i missionshuset. Sidste gang var i slutningen af 1950'erne,« fortæller Vagn.

Da Vagn og ægtefællen Birthe og deres børn flyttede til Varde i 1981, var der ikke nogen børneklub i missionshuset. Aftenmøderne kunne samle mellem 20 og 30 deltagere. I den periode blev der talt om at lukke missionshuset, husker han.

»Det blev dog ikke til noget, og siden har missionshuset gennemgået flere indvendige renoveringer, så det fremstår lyst og venligt.«

Åbne fællesskaber

Antallet af brugere af missionshuset har svinget gennem årene.

»Nedskrevne breve viser, at i de første år efter 1891 kom der rigtig mange mennesker til møderne i IM. Også flere af byens

Missionshuset i Varde har både fungeret som søndagsskole, skole og kirke

I 1930'erne blev et vindfang revet ned, og missionshuset i Varde blev udvidet med en stor portal ud mod gaden, som i dag adskiller huset fra andre huse i gadebilledet.

Foto: Anette Ingemansen

velhavere. Det skyldtes åbenlyst gode missionske præster indtil 1950'erne,« siger Vagn.

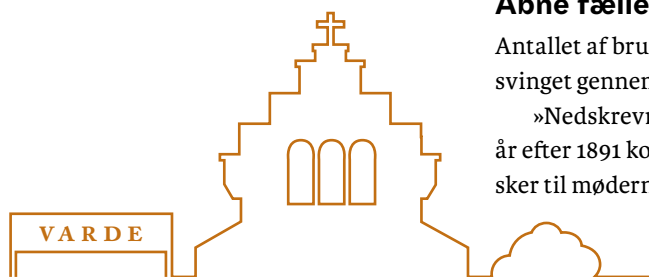
»I dag kommer der mellem 30 og 40 til vores forskellige aktiviteter.«

Han nævner aftenmøderne, en formiddagscafé og spisearrangementer.

»Vi glæder os over, at vi er kommet i kontakt med flere, som ikke er så kirkevante,« fortæller Vagn, der kommer ind på fejringen af 125-års-jubilæet i 2016, hvor der kom 100 mennesker. Nogle af gæsterne var fra de mindre IM-fællesskaber i området.

I dag mærker de i fællesskabet eftervirkningerne fra corona-tiden.

»Vi er blevet færre, så jeg er meget spændt på fremtiden for missionshuset. For det er seniorer, der kommer i fællesskabet,« forklarer Vagn.

Israels folk kunne genkende Jesus som kongen, der kommer. Og samtidig kom Jesus som noget ganske nyt, som ingen af dem kunne have forudset

Første søndag i advent begynder adventstiden og kirkens nye år. Det begynder med, at Jesus, ærens konge, kommer. Vi hører i dag om, at Jesus rider op til Jerusalem. Det er den beretning, der har hjemme på palmesøndag, så om et halvt år skal vi høre den igen som indledning til påsken. Men i dag indleder den altså adventstiden. Med den beretning får vi fokus på det, som advent handler om. Det, som ordet advent betyder. Nemlig at Herren kommer, at Jesus kommer.

Folket genkender kongen på æslet

Og han kommer på én gang som noget genkendeligt og samtidig som noget spritnyt. Egentlig på samme måde, som juletiden altid kommer til os på én gang velkendt og fornyet. Jesus er genkendelig, fordi han tager æslet som ridedyr. Da folkeskaren har set det, må de have tænkt på profeten Zakarias' ord: »Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et æsel.«

Ved at bruge æslet som ridedyr pegede Jesus på sig selv som opfyldelsen af de gamle løfter til Guds folk, Israel. Folket har allerede set hans store undere, og de har hørt hans store visdom. Nu ser de så, hvordan han tager det på sig, hvordan han peger på sig selv som deres nye konge. Og derfor synger de af fuld hals: »Hosianna,

Dauids søn! Velsignet være han, som kommer i Herrens navn!«

Jesus bringer et nyt forhold til Gud

De kan altså genkende Jesus som kongen, der kommer. Og samtidig kommer Jesus som noget ganske nyt, som ingen af dem kunne have forudset. Han er Gud selv, der kommer til sit folk. Det samme var faktisk sket 1000 år tidligere, men da så det ganske anderledes ud. 1000 år tidligere kom Gud også til sit folk – til Israels folk i Jerusalem. For da førte den store kong David pagtens ark op til Jerusalem. Op ad de samme veje, som Jesus rider på i dag.

Pagtens ark var centrum for dyrkelsen af Gud, da jøderne vandrede i ørkenen. Den var en form for skrin eller kiste, og den rummede på en mystisk måde Guds

Døden selv må nu træde i Guds tjeneste. Den bliver en dør til livet for enhver, der vil tage Jesus' hånd

nærvær. Gud var til stede i og omkring pagtens ark. Derfor måtte man heller ikke komme for tæt på. Hvis man – som et syndigt menneske – rørte ved den, så risikerede man at dø, så stærk var kraften fra den hellige Gud.

Sådan så det ud i Jerusalem 1000 år før Jesus. Da sang og jubede de også i Jerusalem, dengang pagtens ark kom til byen. Men samtidig har de vel haft en vis frygt. Går det nu an, at Gud skal bo midt imellem os i al sin hellighed og kraft? Tør vi få ham så tæt på? Så kan han jo for alvor følge med i, hvordan vi lever. Så bliver vores fejl og mangler jo virkelig afsløret. Sådan må de vel have tænkt, da David førte pagtens ark op til Jerusalem.

Men nu, i dag, begynder det hele på ny. Jesus rider ind i Jerusalem, og nu kappes folk om at røre ham. Der er ingen, der dør. Tværtimod: Helbredelsen og livet flyder fra ham gennem selv den mindste berøring. Da Jesus kommer, bliver det pludselig muligt for mennesket at række hånden ud og røre ved Gud selv – uden frygt. Og på den måde er det noget aldeles nyt, at Jesus kommer. Gud kommer selv til sit folk.

Med Jesus bliver alting nyt

Jesus kommer med det nye. Det nye, nære forhold til Gud, udenom tempel og ofringer. Han kommer også som et nyt – eller i hvert fald klarere – billede af Gud. Den Gud, vi møder i Det Gamle Testamente, kan virke skræmmende, utilregnelig og uforståelig. Men Det Nye Testamente lader os forstå, at Jesus er det fuldkomne billede af Gud, han er Guds folk.

Med ham begynder den nye pagt i hans blod, som vi søndag efter søndag kan tage imod ved nadveren. I det hele taget er ordet »ny« dækkende for hele Jesus' liv. Når han møder mennesker, bliver deres liv nye. Når han forkynder for de skriftkloge, må de bøje sig for hans nye tolkninger og vinkler. Og folket mærker, at han prædiker med en autoritet, der er helt ny i forhold til, hvad de er vant til.

Da Jesus ender sit liv og fuldender sit livsværk, sker det også på en ny måde.

Jesus fuldender sit liv ved at blive en fuldkommen fiasko og dø på et kors. Men da han opstår, bliver selv døden ny. Døden selv må nu træde i Guds tjeneste. Den bliver en dør til livet for enhver, der vil tage Jesus' hånd og følge ham ind i det nye livs lys.

Forvent nyt fra Gud

Første søndag i advent er alting nyt, selvom vi kender det så godt. Adventssalmerne, kransen med lysene, æbleskiveduften. Det funkler i børnenes øjne, og selv nogle af os voksne mærker, at der er noget på vej, som vi på én gang kender så godt, og som alligevel altid er nyt.

Lad os da gå ind i denne adventstid i forventning til, at Gud altid har nyt i vente til os. Ting kan ændre sig, knuder kan bindes op, og sår kan heles. Lad os ikke bilde os selv ind, at vi allerede har set det hele. Lad os ikke forvente os for lidt af ærens konge. **Gør døren høj, gør porten vid!**

*Jørgen Paakjær Moeslund
er præst i Ringkøbing Sogn.*

1. SØNDAG I ADVENT

27. november 2022

Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.« Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: »Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et

æsel og på et trækdyrs føl.« Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. De kom med æslet og føllet og lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: »Hosianna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosianna i det højeste!«

Matt 21,1-9

Vores himmelske far er på tronen endnu

SØNDAGSTANKER MED

Finn Najbjerg

Missionær

2. søndag i advent

Når dagliglivets bekymringer banker på, må vi se tingene i et større perspektiv, våge og bede – og se hen til Jesus

»Når Jesus i søndagens evangelietekst taler om, at der skal ske 'tegn i sol og måne og stjerner', kan det lyde, som om det lige er noget for Hollywood at lave en film om. Men det er ikke det, vi har brug for. Det, vi har brug for, er, at vi sætter os ned og tager imod det, Jesus siger,« mener Finn Najbjerg, der er missionær i Indre Mission og bor i Vinderslev ved Kjellerup

»Det er en meget aktuel tekst, både når Jesus taler om tidens tegn, og når han advarer os og siger, at vi skal tage os i agt,

så vores hjerter ikke sløves af svir og drukenskab og dagliglivets bekymringer.«

Ret jer op

I evangelietekstens første del taler Jesus om, at der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og at folkene på jorden skal gribes af angst og være rådvilde over havets og brændingens brusen. Og han siger, at mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes.

»Her er noget, som Jesus har talt, og som vi ikke kan komme udenom. Tidligere udlagde man ofte i prædikener teksterne mere billedligt. Men det, Jesus siger, er aktuelt i vores tid, og jeg tror, at vi skal forstå det konkret. Vi hører om global opvarmning og om voldsomme natur- og vejrfænomener, og her aner vi konkrete, synlige tegn på den universelle opfyldelse af endetidstegnene, som Jesus taler om,« siger Finn Najbjerg.

»Tidens tegn, som Jesus taler om, er altså noget, der skal give os frimodighed

og håb. Vi skal – i modsætning til denne verden – ikke gribes af skræk, når vi ser alt det ske, som Jesus taler om. Jesus siger til sine disciple: 'Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig',« forklarer han.

»Når vi ser disse ting ske, er det altså tegn på, at vi nærmer os dagen, hvor Jesus kommer igen. Jesus taler også andre steder om krigstrusler. Jeg talte om krigen i Ukraine med en person, jeg mødte, og han sagde, at 'hvis det hele bryder løs, så

bliver vi en stjerne på himlen'. Sådan er der mennesker, der tænker. De har en klar erkendelse af, at livet og verden har en ende. Men som kristne ved vi, at verdens ende er et komma, ikke et punktum. Vi ved, at vores forløsning nærmer sig,« uddyber han.

»Skal vi have frimodighed i denne tid, så er det vigtigt, at vi har Jesus for øje. Det er trosperspektivet – at vi dagligt må stole mere på det, han siger, end på det, vores øjne ser.«

2. SØNDAG I ADVENT 4. december 2022

Jesus sagde: »Og der skal ske tegn i sol og måne og stjerner, og på jorden skal folkene gribes af angst, rådvilde over havets og brændingens brusen. Mennesker skal gå til af skræk og af frygt for det, der kommer over verden, for himlens kræfter skal rystes. Og da skal de se Menneskesønnen komme i en sky med magt og megen herlighed. Men når disse ting begynder at ske, så ret jer op og løft jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.« Og han fortalte dem en lignelse: »Se på figentræet og alle de andre træer. Så snart I ser dem springe ud, ved I af jer selv, at sommeren allerede er nær. Sådan skal I også vide, når I ser dette ske, at Guds rige er nær. Sandelig siger jeg jer: Denne slægt skal ikke forgå, før alt dette sker. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal aldrig forgå. Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden. Våg altid, og bed om, at I må få styrken til at undslippe alt det, som skal ske, og til at stå foran Menneskesønnen.«

Luk 21,25-36

► **Dagliglivets bekymringer**

I tekstens anden del kommer Jesus med nogle advarende ord til sine disciple. Han advarer dem og siger, at hjertet kan blive sløvt: »Tag jer i agt, så jeres hjerte ikke sløves af svir og drukkenskab og dagliglivets bekymringer, så den dag pludselig kommer over jer som en snare; for den skal komme over alle dem, der bor ud over hele jorden.«

»Her sætter Jesus fingeren på en reel og virkelig fare også i dag. Jesus taler om, at vi kan sløves over for det, Gud vil sige, og vi kan godt opfatte det helt bogstaveligt, når Jesus nævner 'svir, drukkenskab og dagliglivets bekymringer'. Det er noget, som sløver os,« siger Finn Najbjerg og nævner særligt det med bekymringerne.

»Dagliglivets bekymringer har det med at binde os. Den, der bekymrer sig, ser indad i sig selv og ser på de problemer, der er. Vi har i mange år haft en forbrugsfest. Men nu skal vi måske til at bo i mindre boliger og kan måske ikke længere svælge i luksus. Nu oplever nogle, at de skal tilbage til virkeligheden og må klare sig med færre økonomiske midler. Her kan dagliglivets

bekymringer gøre os egoistiske. De kan blive en fælde for os.«

Et større perspektiv

Når Jesus advarer mod dagliglivets bekymringer, så gør han det af kærlighed. Han vil vise sine disciple hen til det, der er vigtigere end alle bekymringer.

»Jesus taler til os om, at vi skal tage os i agt og bede. Han hjælper os til at se tingene i et større perspektiv, et evigheds-perspektiv. Lad os stole på Jesus og regne med, at Jesus kan redde os. Det er vigtigt at våge og bede. Vi har behov for et dagligt og levende forhold til Gud, for det er det, som skal bevare os,« understreger han.

»Både sol, måne og stjerner – og krig, el- og gasregning – kan tage al vores opmærksomhed. Men vi har grund til at løfte vores hoveder, for vi ved, at vores forløsning nærmer sig, og vi ved, at vores himmelske far er på tronen endnu. Vi ved, at når det her sker, så er Gud ved at rejse sig på sin trone for at modtage sit folk. Vi må se hen til ham, der lever og er i evighed. Vi har alle sammen behov for at se hen til Jesus og have frimodighed i ham.«

“

Han hjælper os til at se tingene i et større perspektiv, et evigheds-perspektiv

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen er udbyttebetalende og har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere på vores hjemmeside: www.mwcompounders.dk

Kontaktpersoner:

Johannes Møller: 61 76 69 05 Dan Wejse: 26 83 37 44

LUTHERSK MISSION SØGER KOMMUNIKATIONSLEDER/ REDAKTØR

- Vil du stå i spidsen for arbejdet med at formidle de vigtige historier om LM's arbejde og værdier i Tro & Mission og på andre platforme?
- Kan du producere journalistisk indhold og bevare roen og overblikket i en hverdag med mange deadlines?
- Vil du være en visionær leder for et lille, effektivt kommunikationsteam?
- Kan du identificere dig med LM's værdier?

Så er det dig, vi søger!

Stillingen er på fuld tid og ønskes besat snarest muligt.
Ansøgningsfrist: 5. december 2022
Du kan læse mere om stillingen på dml.dk/job.

+Luthersk
Mission

HERRNHUTER®
Adventsstjerner.dk
Du støtter Brødremenighedens Danske Mission, når du køber stjerner.

#SPREDVINGERNE

Skriv dit barn op til de bedste år nu - for hos os er indmeldelse gratis.

Læs mere på frostruphave.dk

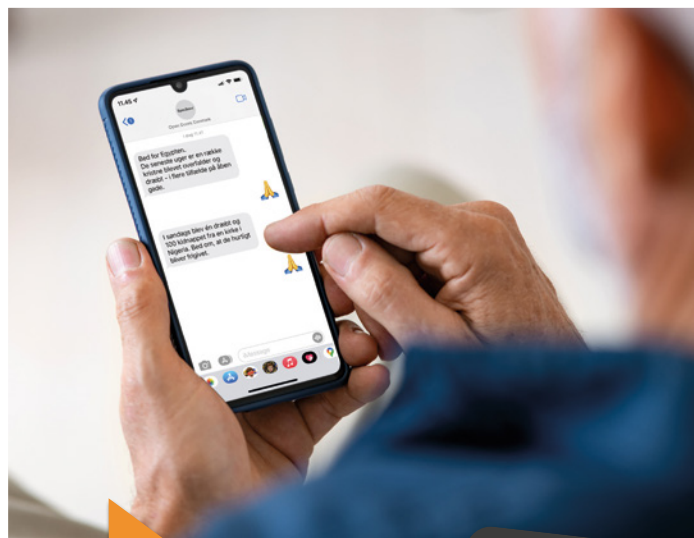
OPLEV ET FÆLLESSKAB,
HVOR DU KAN BLIVE TIL
DEN, DU ER SKABT TIL
AT VÆRE.

Frostruphave
Efterskole
Frøstrupvej 140
6830 Nørre Nebel
T: 75 28 21 88

Frostruphave
Efterskole
- en skole med budskab

facebook.com/frostruphave

Få SMS med akutte bedeemner

Udkommer efter behov
Tilmeld dig på opendoors.dk/sms

Open Doors™

TJENER VERDENS FORFULGTE KRISTNE

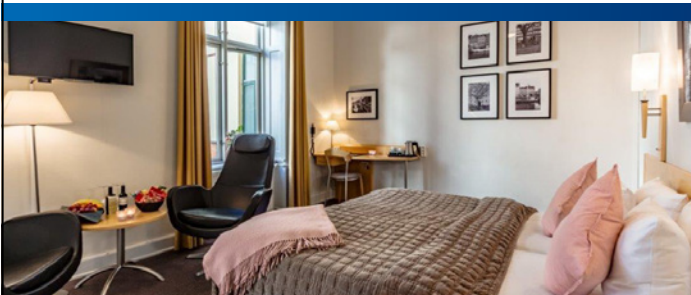
FEMMEREN

Annoncer til femmeren:
5 kr. pr. ord (før moms)
maks. 30 ord, min. 100 kr.
Online bestilling og betaling på
imt.dk/femmeren.

Eller send teksten på e-mail til
annoncer@imt.dk og overfør
pengene over netbank til
nr. 7170 - 2212599
mrk. »femmeren«.

Beløbet, der skal indbetales
samme dag, skal oplyses sam-
men med teksten til femmer-
annoncen **senest ti dage før
udgivelsesdatoen**.

De første ord
bliver fremhævet.

GØR OVERNATNINGEN TIL EN DEL AF REJSEN

Stor morgenbuffet inkluderet i prisen · Gratis internet
Mødelokaler op til 40 personer · Medlem af Green Key

HOTEL HEBRON
COPENHAGEN

Helgolandsgade 4, 1653 Kbh. V · +45 33 31 69 06
www.hebron.dk

EN GOD START PÅ DET DER SKAL HOLDE HELE LIVET
godtbegyndt

KØBENHAVN

1. samling 7. januar

Tilmeld jer senest 12. december
– få ledige pladser.

Målrettet primært til jer,
der har været gift mellem 2 og 7 år

familiearbejde.dk/godt-begyndt

indremission.dk/job

Internationalt Kristent Center søger volontør

Du får arbejdsplads i hjertet af
København. Du møder mennesker
fra alverdens lande. Du løser en
spændende palet af opgaver
sammen med IKC's team.

Som volontør er du med til at

- bygge **relationer** til elever
og andre brugere
- hjælpe til med **dansk-**
og **engelskundervisning**
- deltage i **bibelstudium**
og arrangere **udflugter**
- sørge for **praktiske opgaver**
sammen med andre

Tiltrædelse:

1. januar 2023

Ansættelsesgrad:

Fuld tid

Ansøgningsfrist:

28. november 2022

ikcenter.dk

Lede til Jesus - leve i Ham

forfatter
outdoor
e-sport
medier
design
musik
kunst
tro

#velkommenhjem

Grejsdalens
efterskole

Tro, håb og
kanon hverdag

OPAD | FREMAD

Sydvestjyllands
EFTERSKOLE

penta byg als

Salg af brugte byggematerialer 20 62 81 58

Tre perler af
PETER O.K.OLOFSON
- til at lægge under juletræet

”Evangeliet forkyndes stærkt og klart.
Flot indbundne og et
velformuleret sprog. Med smukke
ikoner malet af søster Abraham.”

GÅ MED

En vandring gennem
1. Korintherbrev
280 sider, pris 225 kr.

HIL DIG,
FRELSE OG FORSONER

Fasteprædikener fra Færøerne
96 sider, pris 125 kr.

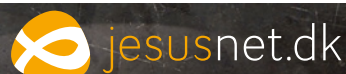
Alle
3 for kun
kr 325

VELSIGNET

Den aronitiske velsignelse
og andre temaer
72 sider, pris 100 kr.

Neema Forlag · Østervej 54 · 4840 N. Alslev
Tel: 2440 4846 · neemaforlag@gmail.com

Find svar på din nabos spørgsmål
Søg svar i arkivet, eller skriv til vores svarpanel

La Palma
Bibel- og badeferie

Rejseledere på denne rejse:
Mette og Børge Haahr Andersen

20.-27. april
fra kr. 8.995,-

FELIX
REJSER

Rejs med os til La Palma – den smukkeste
og mest uspolerede af De Kanariske Øer.
Vi tager forskud på foråret med en uges ferie
med tid både til fordybelse i beretninger fra
Bibelen og til udflugter, badning og afslapning.

felixrejser.dk/lapalma23
Tilmelding inden d. 5. januar

Merete Bandak GUD, ORD OG HIMSTREGIMSER

En samtalebog om
kristendom i familiehøjde

Et festfyrværkeri af en bog, fuld af nysgerrighed og undren over Gud og alle de mange ord og himstregimser, der findes i vores fælles verden, og som vi kan tale med hinanden om. Bogen er delt op i korte afsnit, der er velegnet til andagt, hver med stof til en god samtale.

☐ 432 sider | 299,95 kr.

VÆRDIFULDE stunder

Børge Haahr Andersen FEM MINUTTER VED KØKKENBORDET

Børge Haahr Andersen tager i hans to andagtsbøger fat i 12 livsnære emner og har dem under kærlig behandling i skæret af et dagligt bibelvers. Hver bog indeholder refleksioner til et halvt år.

☐ 384 sider/bind | 299,95 kr./bind
Køb bind I og II samlet til 500 kr.

HUSANDAGTSKALENDER 2023

Klassisk udgave og jubilæumsudgave

I år er det 100 år siden, at Husandagtskalenderen udkom første gang. Hvert år skriver 365 skribenter fra det kirkelige landskab et spritnyt stykke til det aktuelle år. I år findes kalenderen også i en blå jubilæumsudgave, der har samme indhold som den klassiske røde udgave.

☐ 776 sider | 229,95 kr.

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | Bestil på lohse.dk eller hos din lokale bogsælger

En julefortælling om håb

Charles Dickens' juleklassiker *Et juleeventyr* fortæller det kristne budskab om, at der er håb selv for de mest håbløse tilfælde

Hvert år opsætter Aarhus Teater en forestilling for både små og store lige omkring juletid. I år har de valgt at lave deres version af Charles Dickens' *Et juleeventyr*. Denne fortælling er en, jeg personligt har set fortolket og fortalt mange gange i mange forskellige formater, og derfor var det for mig spændende, om Aarhus Teater formåede at fange mig ind i historien om den gamle gnier Ebenezer Scrooge. Han hjemses af tre spøgelser, som forsøger at vende ham fra hans kolde og hårde måde at leve sit liv.

I rollen som den sure Scrooge ses Jacob Madsen Kvols, der forstår at indfange det sure og grumme væsen, som Scrooge er, men samtidig få de empatiske sider frem i karakteren.

Samtidig har man valgt at lave en utrolig flot scenografi, der formår at fremstå både som Scrooges kolde hjem, en hyggelig julestue og en gammel kostskole. Iscenesættelsen formår at udnytte scenografien og udfordre publikums fantasi.

I sammenspil med alt dette kommer et rigtig flot lydbillede lavet af Marie Koldkjær Højlund, hvori indgår en masse af de kendte julesalmer, vi alle kender og elsker, og som indfanger julens ånd og budskab.

Et budskab om håb

Historien om Ebenezer Scrooge er en, man kan blive ved at lære noget af. Scrooge lever sit liv udelukkende for at tjene penge og opkræver gæld fra mennesker omkring ham for hver en pris. Han har ikke sympati for menneskene omkring ham og har derfor langsomt skubbet alle de mennesker væk, der elsker ham.

Denne jul får han nu en mulighed for at se på sit liv udefra, både fortid, nutid og fremtid, og har en sidste mulighed for ikke at isolere sig og for at vende om fra sit kol-

de og mørke sind. Blandt andet Scrooges nevø forsøger at række ud til sin onkel, og da folk omkring ikke forstår hvorfor, siger han, at det jo er, fordi det er jul, og at man skal huske julens budskab. For julens budskab, og det, at vi som kristne tror på, at Jesus blev født for at frelse os, er jo et stort budskab om håb. Det er netop denne del af julen, som *Et juleeventyr* tager fat i. Håbet om at mennesker kan forandre sig. Håbet om at ting kan forandre sig. Håbet om at ingen skal leve et trist liv alene.

En forestilling for hele familien

Denne forestilling fik mig i et fantastisk julehumør, og det selvom jeg allerede så den en af de første dage i november. Det er en rigtig juleklassiker for hele familien, som i sidste ende bringer håb og glæde til publikum. Jeg kan kun varmt anbefale, at man tager sine børn eller børnebørn under armen og tager ind på Aarhus Teater og ser denne forestilling, som spiller hele november og december. 📺

Ebenezer Scrooge opsøges af fortidens, nutidens og fremtidens ånder, der alle vil vise ham, at han må lære omsorg og menneskelighed for ikke at dø og vandre om i evig ensomhed.

Foto: Emilia Therese

Leder dybere ind i evangeliet

I sin nye roman bygger Tessa Afshar videre på hver lille antydning i beretningen om kvinden, der havde lidt af blødninger. Det gør hun mesterligt

I Tessa Afshars nye roman, *Tavshedens land*, lader hun sig inspirere af beretningen om kvinden, der havde lidt af blødninger i 12 år. Selvom beretningen kun fylder nogle få vers i tre af evangelierne, nærlæser hun og bygger videre på hver lille antydning i beretningen. Det gør hun mesterligt.

For eksempel bygger hun videre på Jesus' tiltale: »Datter, din tro har frelst dig.« I kommentarerne bag i bogen skriver hun, at det er den eneste gang, Jesus taler en kvinde med ordet »datter«, og at det ikke kan være tilfældigt. Kvinden må have haft brug for at høre netop dette ord. Dermed bliver det et underliggende hovedtema i hele bogen.

Elianna, som forfatteren har navngivet hende, bliver i begyndelsen af romanen årsag til en tragisk ulykke, som langsomt nedbryder ikke bare hende, men hele hen-

des familie. Mod slutningen af romanen er hun så nedbøjet af skyld og elendighed af snart sagt enhver art, at hun har opgivet håbet. Men så møder hun Jesus!

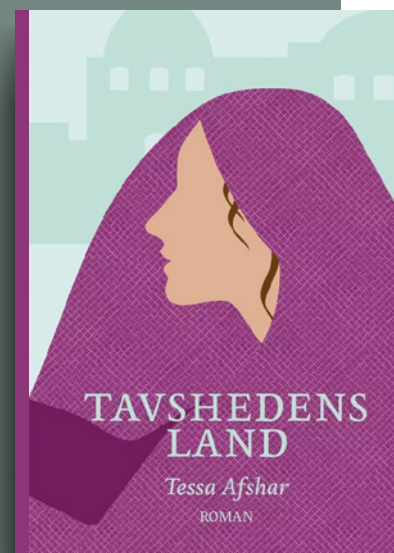
Lærer at sætte sit håb til Gud

Romanen er ikke bare en fintfølelse beretning om en kvinde, der gennem massiv modgang og i mødet med Jesus lærer at sætte hele sit håb til Gud. Den er også en forkyndelse af, hvordan hver enkelt af os i hengivelsen til Gud kan få kraft til at bære det ubærlige og finde håb midt i håbløsheden. For som hun siger: »Der er stor fred at finde i overgivelsen. Der er stor lettelse ved at stække våben og ikke længere kæmpe mod Gud og mod verden og mod sig selv« (s. 238).

Selvom der altid er en vis fare ved at digte videre på Bibelens beretninger, leder *Tavshedens land* ikke læseren bort fra evangeliet, men snarere dybere ind i det. Selvfølgelig skal man være sig bevidst, at det meste er fiktion. Det er imidlertid lige så meget forkyndelse. Man kan se den nedbrudte kvinde for sig og føle hendes smerte. Dermed bliver Jesus' barmhjertighed og kærlighed levende for læseren, og man lægger bogen fra sig styrket i troen på, at Jesus har omsorg også for mig.

Tavshedens land er Tessa Afshars anden bog oversat til dansk. Har man været

Har man været glad for hendes første, *Håbets port*, om Priskilla, vil man ikke blive skuffet

Tessa Afshar
TAVSHEDENS LAND
Lohse
320 sider
299,95 kr.

glad for hendes første, *Håbets port*, om Priskilla, vil man ikke blive skuffet.

Der er således, som det fremgår af det ovenstående, tale om langt mere end en roman. På en måde er det en prædiken. Ser man på den bare som en roman, kunne man måske indvende, at den har en lige vel nok oplagt happy ending, men med det forkyndende sigte bliver afslutningen en forkyndelse af Bibelens ord om, at »jeg erstatter jer de år, da græshoppen åd, da larven, gnaveren og bideren åd« (Joel 2,25).

Læserne spørger, og redaktøren svarer

Læser:

Hvorfor vælger I i nr. 22 at promovere to bestemte folketingskandidater på forsiden lige midt i valgkampen og samtidig helt undgår at nævne Kristendemokraterne?

Svar:

Som vi skrev i indledningen til temaet, så har vi som regel undladt at skrive om et aktuelt folketingsvalg, da vi ikke ønsker at fremhæve et bestemt parti og ikke vil beskyldes for valgpropaganda. I *impuls* nr. 22 vedede vi undtagelsesvist at være lidt ekstra aktuelle, men faldt samtidig i den fælde, vi havde frygtet.

Vi havde valgt en meget parti-neutral dækning og bevidst talt med to kristne politikere fra forskellige sider af de traditionelle partifløje. Desuden havde vi talt med Flemming Kofod-Svendsen, som i mange år repræsenterede den kristendemokratiske stemme. Ingen af artiklerne fremhævede bestemte partier, men pegede i stedet på nogle grundlæggende værdier, som vejer ekstra tungt for alle kristne, uanset hvilket parti man stemmer på. Vi syntes selv, at det lykkedes godt, men må samtidig tage til efterretning, at ikke alle vores læsere syntes det samme.

IM er en missionsbevægelse, som rummer alle mennesker uanset politisk overbevisning. Den tilgang ønsker *impuls* at værne om.

Læser:

Går IM virkelig ind for en patriarkalsk kønsrollemodel, sådan som det fremgår af temaet i nr. 22?

Svar:

Jeg mener ikke, at temaartiklerne eller nogle af de medvirkende på nogen måde gik ind for en tænkning, hvor manden er hævet over kvinden, tværtimod!

Iøvrigt, så er de holdninger og temaer, vi præsenterer i *impuls*, er ikke på forhånd afstemt med IM's ledelse.

Vi prøver med magasinet at afspejle den bredde og de holdninger, som IM rummer, og det betyder, at alt, hvad der står i *impuls*, ikke nødvendigvis dækker IM's officielle holdninger.

Vi skriver om det, som vi ved optager vores læsere, og vi taler i den forbindelse også med mennesker, som ikke nødvendigvis udtrykker holdninger, som redaktionen er enig i. Det er ikke en fejl, men en journalistisk tilgang, som udfordrer vores læsere til selv at danne sig en mening om tingene. Men vi skriver selvfølgelig ikke ukritisk om ting, som vi på forhånd ved, er uspiselige for væsentlige dele af IM.

Læser:

Vi oplever desværre ofte, at *impuls* ikke bliver korrekt leveret. Hvad gør I for at rette fejlene?

Svar:

Det er frustrerende for os at opleve, at der nogle steder i landet er gentagne problemer med at få *impuls* leveret til tiden og til de rette. Især er det uacceptabelt, når det går ud over de samme abonnenter igen og igen. Det sker desværre enkelte steder.

Vi har en løbende dialog med Bladkompagniet om netop disse steder, og vi presser på for at få dem løst. For at komme problemerne til livs har vi brug for at kunne dokumentere hver eneste fejl i omdelingen, og derfor er hver eneste reklamation fra vores abonnenter vigtig. Vi vil helst høre fra jer inden mandag eftermiddag dagen efter udgivessøndagen.

Desværre har vi for øjeblikket ikke andre muligheder end at samarbejde med Bladkompagniet, som er den eneste postvirksomhed, som kan masseomdele på bestemte aftalte dage. Langt de fleste steder lykkes det heldigvis uden problemer.

Har du spørgsmål eller kommentarer til det, du læser i *impuls*, så skriv gerne til Asbjørn Asmusen på aa@imt.dk.

Tilværelsens gavekarakter er på spil

En ny bog om taknemmelighed er hele vejen igennem udfoldet med stor livsnærhed

»Taknemmelighed er bevidsthed om tilværelsens gavekarakter.« Disse på én gang indlysende og vigtige ord om taknemmelighed kan man finde i en ny bog af sognepræst Niels Nymann Eriksen.

Bogen er tredje del af en slags trilogi. De første to handler om henholdsvis gæstfrihed og tålmodighed, og alle tre er yderst læseværdige. De er udgivet på Akademisk Forlag og bærer også præg af akademisk tyngde, som indimellem kræver langsom læsning, men hele vejen igennem også er udfoldet med stor livsnærhed.

Nymann lægger ud med taknemmelighed i laveste fællesnævner: børn, der skal lære at sige tak, og det at sige tak i et supermarked til kassebetjeningen. Under denne overflade er der noget langt dybere på spil, nemlig tilværelsens gavekarakter og vores afhængighed af hinanden – i modsætning til troen på, at vi selv er herre over og årsag til vores eksistens og liv.

Nymann vender også stenene, så vi får øje for, hvordan tilsyneladende taknemmelighed i virkeligheden kan handle om helt andre ting. For eksempel om en form for magtanvendelse, en afhængighedsskabelse. Eller en asymmetrisk relation, som endog også den taknemmeligt modtagende kan udnytte til sin fordel, sådan som en tigger kan udnytte sin offerlignende modtagerposition til at forpligte et andet menneske til at være den gode giver. Kravet om

taknemmelighed kan også bringe os ind i en form for passiv undertrykkelse.

Taknemmeligheds-bevidsthed

Nymann har midtvejs i bogen et meget interessant interview med en dansk taknemmeligheds-forsker. Han henviser til nogle amerikanske forsøg med mennesker, som viser, hvordan indøvelse i taknemmeligheds-bevidsthed kan ændre livet i en lysere retning. Der er altså en reel mulighed for at opøve taknemmelighed.

Samtidig graver Nymann alligevel et spadestik dybere, så det ikke ender med at blive en lidt for nem how to do it-bog. Kort og skarpt skriver han, hvordan taknemmelighedsøvelse ikke bare er som at øve sig i at cykle eller i at tale engelsk. Der er tale om en mere grundlæggende livsoms vending, hvor »jeget træder ud af centrum ... Taknemmelighed er et syrebad, som

Taknemmelighed er et syrebad, som befrier sindet fra besidderfornemmelsens forkalkninger

Niels Nymann Eriksen
TAKNEMMELIGHED
Akademisk Forlag
144 sider
269,95 kr.

befrier sindet fra besidderfornemmelsens forkalkninger«.

I små glimt gennem bogen bringes gudstroen ind som en basal taknemmelighedsdimension, og i slutningen af bogen udfolder Nymann dette perspektiv stærkt og meningsfuldt, bl.a. med et konkret forslag til en måde at runde sin dag af på med at vende sig taknemmeligt mod Gud. Dét åbner for, at taknemmeligheden bliver »hjerterets hukommelse« – det, der kan forblive i sindet, når alt andet har forladt sindet.

Henrik Højlund er valgmenighedspræst i Aarhus Bykirke.

En hvid eller grøn jul

Drømmen om en hvid jul med frostkolde nætter, julebelysning og et betagende snelandskab har i år fået sig et knæk

Et snehvidt julelandskab, frostkolde nætter og udendørs julebelysning, der kaster et betagende skær over snefnuggene, der langsomt daler ned. Kort sagt, en hvid jul. Kan man ønske sig noget bedre?

Ja, i år håber en del nok snarere på en grøn og varm jul. En jul, hvor temperaturen ligger på plus 10 grader og ikke på minus 10 grader. Det er, som om drømmen om den hvide jul i år har fået sig et knæk.

Udsigten til en kold jul kan nok give en del danskere sved på panden, når de tænker på udgifterne til opvarmning, der bare stiger og stiger. Og sveden på panden bliver ikke mindre, når de ser, hvordan elmåleren barer kører derudad. For dem står sne og frost nok ikke på ønskelisten for den kommende jul.

Ikke mindre julestemning

Måske bliver det også mere begrænset med lysende træer i vintermørket denne jul. Når økonomien strammer, vil en del nok også tænke sig lidt ekstra om, før de sætter julebelysningen op i deres have. Måske de vil nøjes med at se på naboens julebelysning – hvis den ellers bliver sat op.

Men går det ikke ud over julestemningen? Ikke nødvendigvis, for julen kan jo fejres over hele jorden, også på steder, hvor der aldrig falder sne i julen. Så det med en grøn og varm jul er ikke noget særsyn. Er der mindre julestemning i tropiske lande, hvor julen altid er grøn og varm?

En varm jul

Julestemningen kan nok indfinde sig, også selv om det bliver en varm jul. Men uanset om julen bliver varm og grøn, så er der det særlige ved julen, at selve julens budskab

kan give varme hjerter. På en mark uden for Betlehem lå julenat nogle hyrder og holdt nattevagt over deres hjord. Om de havde det koldt, ved jeg ikke, men de hørte et budskab fra Gud, som kunne varme deres hjerter. »Frygt ikke! Se, jeg forkyn-der jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som

er svøbt og ligger i en krybbe.« Hyrderne skyndte sig derhen og fandt barnet, som lå i krybben.

Det barn, de fandt i en krybbe, var Jesus. Budskabet om ham kunne varme deres hjerter, og det kan også varme danskeres hjerter og give dem glæde. For det taler om en frelser, som er født os. Han er julens store glæde, og det gælder, uanset om julen bliver kold eller varm.

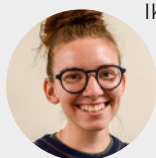

Illustration: Henriette Dinesen

IM INFORMERER

Ansættelser

Region Aarhus: **Hanna Mørk-Pedersen**, Herning, er kaldet til en tjeneste som volontør ved

IKC, Østjylland, fra den 1. januar 2023 til den 31. august 2023. Hanna er 23 år.

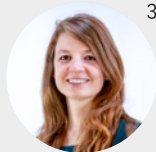
Danmarks Folkekirkelige Søndagsskoler: **Jannie Brødsgaard Danielsen**, Hedensted, er kaldet til en tjeneste som konsulent i

DFS i Region Syd fra den 1. februar 2023. Jannie er 30 år, gift med Thomas og har to børn.

Fratrædelse

Region Aarhus: Ungdomskon-sulent **Linda Sandholdt Sulby Haunstrup**, Them, fratræder den

30. november 2022. Stor tak til Linda for tjenesten i Indre Mission.

Krondiamantbryllup

Region Midt: Onsdag den 23. november kan **Inger Marie og Jørn Toft Christensen**, Tarm, fejre krondiamantbryllup. Jørn er pensioneret fritidsforkynder i IM. Indre Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds velsignelse over dagen og fremtiden.

Guldbryllup

Region Øst: Fredag den 25. november kan **Grethe og Finn Spelling Østergård**, Frederiksberg, fejre guldbryllup. Finn er fritidsansat i IM. Indre Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds velsignelse over dagen og fremtiden. Grethe og Finn er bortrejst på dagen.

Region Midt: Fredag den 2. december kan **Ellen og Henri Alex Jensen**, Silkeborg, fejre guldbryllup. Henri er pensioneret missionær i IM. Indre Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds velsignelse over dagen og fremtiden.

Jubilæer

Region Øst: Lørdag den 26. november fejrer **Holbæk Indre Mission** 125-års-jubilæum. Indre Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds velsignelse over dagen og fremtiden.

Region Øst: Torsdag den 1. december fejrer **Køge Indre Mission** 125-års-jubilæum. Indre Mission ønsker hjertelig tillykke og Guds velsignelse over dagen og fremtiden.

TAK OG BED

Tak for

- Et godt Event
- Det håb, som advent sætter fokus på

Bed for

- At advent bliver en tid med refleksion midt i travlheden
- At lyset fra Jesus må trænge ind på de mørkeste steder

KALENDER

Indre Missions Hovedbestyrelsesmøde
21. november
Sted: Indre Missions Hus
indremission.dk

Find os på
imgenbrug.dk

Kom forbi
og gør en god handel

netandagten.dk

Indre Missions andagter ORD TIL EFTERTANKE

LÆS dagens andagt
LYT til dagens refleksion
SAMTALE sjælesorgslinjen

70 300 150

20.-26. november

Kirke- og kulturmedarbejder
Mogens Maagaard, Esbjerg

27. november-3. december

Sognepræst **Simon Nielsen**,
Abildgård Kirke, Frederikshavn

Hent appen
»Ord til eftertanke«
der hvor du henter
dine apps

nyt indhold på
imedia.dk

Forkyndelse
Event 2022
Forkyndelse fra møderne

IM-lederen
Vi har brug for anerkendelse
Jens Medom Madsen

Klub-Online
Giftige slanger
Frederik Meyer Olesen

Podcast | Bibelsnak
1 Kor 15-16a (del 1)
- Treenighedens evige kamp

Podcast | Snak tro med Erik og Jonathan
Religiøse tendenser i det sekulære samfund
- arvesynd eller klimakrise

Podcast | Taler og undervisning i IMU
Event 2022

"imedia."

Jesus til Børnene

stoet.soendagsskoler.dk →

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Henvendelse må gerne ske anonymt.
Sjælesørgere har tavshedspligt.

Indre Mission

indremission.dk/job

Økonomiassistent

IM's økonomiafdeling søger en initiativrig og ansvarfuld ny medarbejder.

Kunne du tænke dig at

- koordinere og vedligeholde IM's indsamlingsaktiviteter
- varetage en bred vifte af økonomiopgaver
- indgå i et team af engagerede og erfarne kolleger
- bidrage til at understøtte Indre Missions formål

Så er der en stilling ledig til dig!

Tiltrædelse:

Snarest muligt

Ansættelsesgrad:

32 timer

Ansøgningsfrist:

12. december

Lede til Jesus - leve i Ham

film & tro

Anmeldelser · Nyheder · Tips

Tjek
filmogtro.dk

KVINDEKONFERENCE

TILMELDING ÅBNER
30. NOVEMBER

KONGEDATTER 4. FEBRUAR 2023

HELLE NOER KONGEDATTER - HVOR ER DIN KRONE? ANNETTE BECH VAD KONGEDATTER OG SAMTIDIG ET HELT ALMINDELIGT MENNESKE
ARVID ASMUSSEN OG SIMON PEDERSEN
INTIMKONCERT - SANGE TIL KONGEN

KVINDEKONFERENCE

EBEN EZER, BRAMMERSGADE 4, AARHUS

Tilmelding og program på indremission.dk/kvindekonference

EN EKSTRA
MILLION
TIL
mere
mission

GIV DIN STØTTE

gave.indremission.dk

⚡60%

Status november: **9.940.000 kr.**
Budget for 2022: **16.500.000 kr.**

MobilePay
20176

Vi har brug for **anerkendelse**

Med påskønnelse og konstruktiv kritik forebygger vi mistrivsel og øger glæden hos både lønnede og frivillige medarbejdere

Jens Medom Madsen
Generalsekretær

Færøerne har sat et særligt aftryk hos mig efter gode dage hos Heimamissionen (Indre Mission på Færøerne). Det gælder fællesskab, samvær om evangeliet, gæstfrihed og hjertevarme. Men også den måde, jeg har oplevet at få respons. Meget ligefremt og konkret har færingerne givet mig feedback på forkyndelse og samtaler. De har gjort det på en måde, som jeg har oplevet meget anerkendende for mig selv. Måske kan vi lære noget i Danmark af denne tilgang.

Ikke bare ros

Anerkendelse er vigtigt. Det viser alle undersøgelser. Det handler ikke alene om ros, men er et begreb, der også rummer på-

skønnelse, opmærksomhed og accept af et andet menneske og dets indsats.

Meget tyder på, at det altid har været vigtigt at opleve anerkendelse. Og meget tyder på, at det er blevet endnu vigtigere for vores nuværende ungdomsgenerations motivation.

Men vi har en kultur i Danmark – også i Indre Mission – hvor en anerkendende adfærd godt kan tåle at blive løftet. Fordi det forebygger mistrivsel og øger glæden i kaldet og i de opgaver, vi står med.

Arbejdsglæden vokser

Jeg drømmer om, at vi i Indre Mission får en kultur, hvor vores tilgang til feedback, kritik, ros og i det hele taget kommunikation er farvet af en anerkendende grundtone. Hvor det menneske, jeg står overfor, oplever sig påskønnet og værdsat. Det vil øge trivsel og glæde hos frivillige lejrledere, mødedeltagere, udvalgsmedlemmer, bestyrelsesmedlemmer, lønnede medarbejdere m.fl. Når du sår positivitet og konstruktiv kritik, så vokser arbejdsglæden og villigheden, og trivslen bliver mere langtidsholdbar.

Jeg vil opfordre dig til at overveje, hvordan du kan opmuntre den næste IM-medarbejder, du møder på din vej eller i telefonen – uanset om det er en lønnet medarbejder på Indre Missions Hus eller rundt i regionerne, eller det er en frivillig leder eller hjælper. Tag ikke deres arbejde for givet – heller ikke deres kompetente og passionerede indsats. 📌

Indre Mission

Kirkelig Forening
for den Indre Mission
i Danmark

Korskærvej 25
7000 Fredericia
75 92 61 00

E-mail:
post@indremission.dk

Hjemmeside:
www.indremission.dk

Gavekonto:
Reg.nr. 7170 Kontonr. 22 12 631
MobilePay: 20176

Formand:
Hans-Ole Bækgaard

Generalsekretær:
Jens Medom Madsen

Illustration: Abedajsen © DALL-E

Adventstiden er en vækkelsestid

Advent står for døren. De næste fire uger handler om forberedelse og forventning. Det kan tage sig forskelligt ud hos små og store, men en stor højtid og fest venter forude. Det er glædeligt at have fokus på julens indhold og fejre frelsens under. Og advent er at indstille sindet på, hvorfor jeg fejrer julefest i Jesus' navn!

Samtidig er det ofte en tid, der er mærket af stress og usund travlhed. Mange ting skal ske og ordnes. Der er forventninger til egne præstationer og krav. Eller ens sind kan være ramt af smerter og savn.

Derudover er den kommercielle juletid

begyndt for længe siden i mange butikker. Forventning bliver her ofte udskiftet med forbrug, og forberedelse med nydelse. I det lys har mange danskere mistet adventstiden. Adventsfejringen er sørgeligt nok forsvundet ud af folkeligheden.

Adventstiden er historisk set en bodstid, hvor man som kristen kaster et kritisk blik på sig selv og sin livsførelse. En tid til besindelse og fornyelse. For Herren Jesus kommer ... igen! Han kommer som håbet og som dommer. I læsningerne ved gudstjenesterne i denne tid er dette et gennemgående tema.

Paulus opfordrer os: »I kender tilmed timen og ved, at det er på tide at stå op af søvne. For nu er frelsen os nærmere, end da vi kom til tro. Natten er fremrykket, dagen er nær. ... Iklæd jer Herren Jesus Kristus, og vær ikke optaget af det kødelige, så det vækker begær« (Rom 13,11-14).

Adventstiden er mest af alt en vækkelsestid, selvom vi ikke forbinder den med det. Det handler om vækkelse, om omvendelse. Om at leve med et fornyet sind. Om at se Jesus, som kommer til mig! [📖](#)

Læs i næste **impuls** / 4. december

Foto: Olga Romanova © Getty Images

Gud svigter ikke

Artikel af leder af SnakTro
Robert Thun Svendsen.

Foto: Franck Boston © Getty Images

Ordblind i en kristen skriftkultur

Hvordan er det at være ordblind i kristne sammenhænge? Læs temasideerne.

Se frem mod julens budskab

Prædiken af fhv. forlagschef
Holger Skovenborg.

SUND VÆKST TAGER TID

Der er mange måder, ting kan vokse på. Jesus ønsker, at vi skal vokse, så vi bliver robuste og frugtbare

Der er mange måder, hvorpå noget kan vokse. Hvis man har 10 fliser, men har brug for 100, vil de fleste have dårlige erfaringer med at så 5 af dem, vande og vente. Der kommer ikke flere op af jorden. Skal der flere fliser på banen, må vi købe dem og slæbe dem hen til de andre. Bunken vokser, men ikke organisk. Det er hårdt slid.

Andre ting vokser af sig selv og gør det hurtigt. Alle, der har erfaring med f.eks. kræft, ved, at hvis det forkerte vokser for hurtigt, kan det true liv og helbred.

Børn af skræmmende forældre kan »vokse i god, pæn adfærd«, men de færreste af os ønsker en velopdragenhed, der kun sidder udenpå, og som er motiveret af frygt. Vi ønsker, at vores børn indefra skal føle, forstå og erfare, hvordan de kan være en del af andres liv på en måde, der glæder og gavner både dem og andre.

Træet og grenene

Bibelen fortæller, at Jesus siger: »Jeg er træet, I er grenene.« Jeg tror, det betyder rigtig mange ting – men bl.a. dette: Når vi vokser sammen med ham, så er det så helt og ægte, som når en gren podes på et træ. Han ønsker, at vi i dybden vokser sammen med ham. Næringen kommer fra ham og skal strømme igennem hver fiber af vores ek-

sistens og ud i de alleryderste kroge af alt, hvad vi er og er ved at blive til.

Bibelen taler mange steder om at vokse og modnes, og set i lyset af, hvordan et træ vokser og modnes, kan det for det første handle om, at sund vækst tager tid. Der er ikke noget eksplosivt eller overdrevent over et træ, der vokser. Det tager årevis for træet at udfolde sin skønhed og sin evne til at give frugt helt.

Sug næring fra Jesus

Det væsentlige er ikke, hvordan grenen så ud, da den blev podet, men at den forbliver sammen med træet. Vi kan møde Jesus på mange steder og måder i vores liv, og sådan må det være. Det eneste, der for alvor er vigtigt, er: Bliv hos ham, og lad ham vokse sammen med dig. Bed, lyt efter hans svar, læs i Bibelen, tænk over det, du læser, og øv dig i at gøre det, der står. Find eller hold fast i dit fællesskab med andre troende.

Kort sagt: Slå sjælens vinduer vidt op, og sug næring til dig fra Jesus. Lad ham gøre dig til den stærke og frugtbare gren på sit træ, sådan som han drømmer om. 📖

Fra jesusnet.dk